Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 132. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 14-го ЧЕРВНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JUNE 14, 1978 No. 132. VOL. LXXXV.

У Філядельфії відзначено подвійний ювілей: Української Щадниці і д-ра В. Ґалана

Філядельфія. — В неділю, 11-го червня відбулося тут у великій залі елеґантного ресторану Дугана відзначення урочистим бенкетом подвійного ювілею: 60-річчя існування Української Щадниці та 40-річної праці у тій фінансовій установі її президента д-ра Володимира Ґалана, якому недавно сповнилося 85 років життя. Ювілейну зустріч відкрив наступник д-ра В. Ґалана на становищі президента Української Щадниці д-р Василь Саляк коротким привітальним словом, передавши дальше ведення програми майстрові церемонії — д-рові Олександрові Біликові. Після переведення молитви колишнім військовим капеляном о. митратом Головінським — одиноку коротку доповідь: „Слово про Українську Щадницю та її будівничих" виголосив довголітній найближчий співробітник д-ра В. Ґалана в різних установах і організаціях, почесний член Української Щадниці, голова Братства Українських Січових Стрільців, дир. Іван Поритко.

Д-р Володимир Ґалан

Українська Щадниця у Філядельфії, яка розпочала свою діяльність з капіталом 180.000 дол., тепер розпоряджає кругло 8 мільйонами. Дотації на громадські цілі сягають до 60.000 дол. Щадниця грає у Філядельфії о[illegible]найповажніших гр[illegible] роль, до чого в[illegible] спричинився факт, що її президент, д-р Володимир Ґалан, був одночасно головою Об'єднання б. Вояків Українців в Амириці (ОбВУА), президентом Злученого Українського Американського Допомогового Комітету (ЗУАДК), головою Видавничої Кооперативи „Червона Калина", є почесним членом Головного Уряду УНСоюзу та видатним і активним членом різних інших наших громадських організацій.

Член стейтової Асамблеї в Гаррісбурґу п. Вейт передав Ювілятові усний привіт від Асамблеї та текст спеціяльної резолюції, що її прийняла стейтова леґіслятура. Д-р О. Білик відчитав короткий власний вірш, присвячений Ювілятові. „Дві Ляриси" — пані Патриляк і Стеблій передали квіти Ювілятові і його дружині пані Славі Ґалан, — пані Дзвінка Романів і Роман Карбівник передали Ювілятові дарунок від Дирекції та працівників Щадниці. Поруч із І. Поритком, почесним членом Щадниці є ще Иосиф Ганусей. Короткі усні привіти виголосили за чергою: о. протопресв. Ст. Біляк від Митрополита УПЦеркви в ЗСА Мстислава (який перебуває тепер поза Америкою) та від Консисторії, — о. шамб. Роберт Москаль від Митрополита УКЦеркви Йосифа Шмондюка, який мусив виїхати на ювілей одної парафії, — п. Йосип Лисогір від СКВУ і УНСоюзу, — ред. Іван Кедрин-Рудницький — від українських комбатантів, зокрема від Головної Управи ОбВУА, — мґр І. Базарко від УККА, — Остап Тарнавський, як екзекутивний директор ЗУАДК, мистець Петро Андрусів від ОМУА та

(Закінчення на стор. 5-ій)

ФІЛЬМ „ГОЛОКОСТ" БУВ ПРЕДМЕТОМ НАРАД ЕКЗЕКУТИВИ І КРАЙОВОЇ РАДИ УККА

Ню Йорк (УККА). — Справа недавно висвітленого фільму „Голокост", а з нею проблема українсько-жидівських відносин були головною темою і журбою засідання Президії і Крайової Ради УККА, що відбулися тут в суботу 3-го червня ц. р.

Засіданнями проводив Іван Олексин, екзекутивний заступник президента, а секретаріював на Президії ред. І. Білинський, а на Крайовій Раді ред. І. Длябога.

Про заходи УККА в справі фільму „Голокост" інформував директор канцелярії УККА мґр І. Базарко. І так: двох визначних фахівців в ділянці українсько-жидівських відносин опрацьовують окрему речеву відповідь на ті моменти в фільмі, які знеславлювали українське ім'я, а таких місць було аж 19. УККА видав в 1966 році збірник про жидівсько-українські відносини. Від того часу появилося багато документальних даних про жидівсько-українські відносини в Другій світовій війні. Огляд цих даних треба буде видати окремим збірником. Навіть в останніх днях появився цікавий спомин рабіна із Ню Йорку, Моше Штейнберґа, надрукований в жидівській газеті „Форвард" під заголовком „Від Бродів до Бродвею". В тім спомині рабін пише, що він і інші жидівські родини завдячують своє життя українцеві з Бродів.

Централя УККА звернулась до професійного українського адвокатського товариства із проханням перевірити можливості судової скарги за обиду українського народу у фільмі „Голокост". В тій справі увійшла в контакт з поляками і балтийцями в справі спільної дії. Окремим зверненням до Відділів УККА просить реагувати на фільм в своїх поодиноких містах до своїх льокальних телевізійних станцій. Рівнож поінформовано Відділи, що жидівські центральні і льокальні організації розіслали до своїх стейтових відділів матеріяли із цього фільму, щоби їх включити в програми навчання в школах. Реакція проти постанов Стейтових Шкільних Рад може вийти тільки від місцевих Відділів УККА.

Присутні на засіданнях піддавали різні прпозиції в справі дальших заходів відносно фільму „Голокост".

Мґр І. Базарко інформував, що канцелярія УККА співпрацює з ген. Григоренком в уложенню тури поїздок генерала з інформативними доповідями. Від 24-го квітня до 10-го травня генерал відвідав Німеччину й Італію, де виступав на різних публічних зібраннях. В тому ж часі відбув довшу зустріч із Патріярхом Йосифом. По повороті з Европи відвідав в днях від 18 — 24 травня Канаду. Комітет Українців Канади і його відділи в Онтаріо — Торонто, Гамільтоні, Віндзорі і Ст. Катерінс влаштували йому зустріч з про-

(Закінчення на стор. 5-ій)

КРЕМЛЬ ПРОДОВЖУЄ КРИТИКУ ПРОМОВИ ПРЕЗИДЕНТА КАРТЕРА

Москва. — У виданні з неділі, 11-го червня, газета „Правда", офіціоз Комуністичної партії Совєтського Союзу, гостро заатакувала президента Джіммі Картера за його промову під час ґрадуаційних церемоній в Академії Морської Фльоти ЗСА, що її Президент виголосив в середу, 7-го червня. „Правда" пише, що промова — „це серія категоричних вимог" та що „американська пропаганда розбуджує антисовєтську гістерію".

„Правда" каже, що самі американці та населення країн Західньої Европи затривожені фактом, що в Білому Домі скріпилися впливи Збіґнєва Бжезіньского, „широковідомого за його антикомунізм". Бжезіньскі — це головний дорадник президента Картера для справ крайової безпеки, який пропонує гостріші протизаходи проти військового втручання Совєтського Союзу і Куби у справи Африки, а натомість державний секретар Сайрус Венс закликає до „більш поміркованої" політики. Протягом останніх кількох тижнів совєтські засоби масової інформації часто атакують Бжезіньского, називаючи його „ворогом детанту", „прихильником холодної війни" тощо.

Закидаючи президентові Картерові, що він у своїй промові допустився „недопустимих випадів на соціяльну систему СССР", „Правда" також критикує його за вимоги „дати свободу діяльности імперіялістичним аґентам в соціялістичних державах" і за старання „заборонити Совєтському Союзові та іншим соціялістичним державам допомагати національним визвольним рухам в Африці та на інших обширах".

Як відомо, Президент скритикував Москву і Гавану за військове втручання в Заірі, Етіопії, Анґолі та інших африканських державах, як теж натаврував совєтський уряд за те, що в СССР не дозволяє свободи слова і вислову та вільного обміну думок.

Заперечуючи, що Совєтський Союз і Куба причетні до недавнього нападу катанґських партизанів на південну частину Заіру, „Правда" твердить, що це ЗСА та їх союзники розпочали „інтервенцію в Заїрі".

Реаґуючи на заяву Президента, що від Совєтського Союзу залежатиме, чи між ЗСА і СССР дальші відносини матимуть характер „конфронтації чи кооперації", „Правда" пише, що ворожа політика Вашінґтону, спричинена впливами Бжезіньского, може дуже пошкодити детантові і може стати кроком до відновлення „холодної війни".

Офіціоз Компартії Совєтського Союзу твердить, що багато сенаторів, конґресменів і приватних впливових осіб висловили затурбовання, що відносини між ЗСА і Совєтським Союзом погіршуються і закликали уряд президента Картера підписати новий договір щодо обмеження стратеґічної атомової зброї (САЛТ II) і не пов'язувати цей договір з іншими американсько-совєтськими проблемами. „Правда" теж інформує про лист, що його президентові Картерові вислало біля 60 американських громадян, між ними Джордж Кеннен, колишній дипломат і совєтознавець, та відомий економіст Джон Кеннет Ґолбрайт, в якому поміщено заклик, щоб Президент припинив гостру критику Совєтського Союзу, бо це може причинитися до погіршення відносин між Москвою та Вашінґтоном.

СОВЄТИ УВ'ЯЗНИЛИ 20 З УСІХ 58 ЧЛЕНІВ ГЕЛЬСІНКСЬКИХ ГРУП

Вашінґтон. — Речники Конґресової Комісії безпеки і співробітництва в Европі інформують, що політична поліція Совєтського Союзу досі заарештувала 20 з усіх 58 членів Груп нагляду за виконанням Гельсінкських угод, підписаних 35-ма державами в Гельсінках в 1975 році. Комісія стверджує на підставі документів і свідчень, що в часі від лютого 1977 до червня 1978 року були переведені в СССР основні арешти і застосована сильна нагінка на членів Гельсінкських Груп і їхні родини та відбулося декілька політичних процесів над членами Груп.

Два інші провідні члени Груп і активісти на відтинку боротьби за права людини, ген. Петро Григоренко і Томас Венцлова, втратили у міжчасі і совєтське громадянство, відібране їм Верховною Радою СССР, що унеможливило їм поворот до Совєтського Союзу.

Помимо того, що багатьом ув'язненим совєтська прокуратура закидала різні злочини — від „зради батьківщини" починаючи, а на „злосливому хуліганстві" кінчаючи, усіх їх судили переважно за творення Гельсінкських Груп нагляду над виконанням договору, — сказано у звідомленні Комісії безпеки і співробітництва в Европі. „Їхній злочин майже однаковий: політичний дисидентизм, виявлений у спокійній формі спротиву проти порушення урядом Совєтського Союзу Гельсінкського договору, підписаного ним й іншими країнами кілька років раніше", — стверджує в кінці свого звідомлення конґресова Комісія. Як відомо, совєти недавно знову засудили трьох членів російської і грузинської Гельсінкських Груп — проф. Юрію Орлова, Звіяда Гамсакурдію і Мераба Коставу на довголітнє позбавлення волі.

Мігайло Мігайлов прибув до ЗСА на короткий побут

Вашінґтон. — Пресові аґентства поінформубали в неділю, 11-го червня ц. р., що до З'єднаних Стейтів Америки прибув на двомісячний побут відомий юґославський дисидент, довголітній політичний в'язень Мігайло Мігайлов, викликавше неабияке здивування в західньому світі. Як відомо, юґославський суд, звільняючи Мігайлова з ув'язнення після довгої голодівки, яка тривала понад 40 днів і малощо не закінчилася смертю дисидента, виразно підкреслював, що Мігайлов не сміє публічно виступати і складати жадних політичних заяв на протязі чергових 4-ох років. Юґославський письменник і спеціяліст від совєтської літератури, прибув до цієї країни вже тиждень тому і у міжчасі виступав уже у Вашінґтоні, Лонґ Айленді та відвідав російський щоденник „Новоє Русскоє Слово", де зустрічався з редакторами і співробітниками газети. „Я повернусь до Юґославії", — запевняє скептиків Мігайлов, які твердять, що тітовський режим навряд чи погодиться на його поворот і його може чекати така сама доля, як. ген. Петра Григоренка, подружжя Ростроповичів та інших, яким комуністичний режим Совєтського Союзу відібрав право повороту, позбавивши їх совєтського громадянства. „Замість посадити мене у в'язницю, — заявив Мігайлов зацікавленим, — то режим вислав мене за кордон з надією, що я ніколи більше не повернуся на батьківщину". Зробивши роротеньку передишку, письменник додав: „Вони помиляються, я повернусь до Юґославії у версені ще перед вичерпанням мого реченця". Говорячи через перекладача, Мігайлов розповідає вільно про своє перебування у в'язницях, починаючи з 1960-их років, про свою письменницьку працю, про те, що в коротці опублікує нову книжку про будучність Юґославії після смерти 86-

Мігайло Мігайлов

річного Тіта і про те, як він уявляє собі духову мобілізацію Заходу проти тоталітаризму. Його думки про духове відродження Заходу дещо подібні до думок письменника Александра Солженіцина, які він виголосив минулого тижня в Гарвардському університеті. Мігайлов каже, що його країна є менш жорстока, як, наприклад, Совєтський Союз, Китай, а понадусе Албанія. „У Юґославії є повна свобода, якщо йдеться про мистецькі вияви, — заявив Мігайлов, — з одним тільки застереженням, щоб не виявляти сьогоднішню дійсність у тій країні". Він свідомий того, що завдяки приятелям на Заході і тискові публічної опінії йому вдалося вийти знову на волю. На Заході Магайлов шукатиме видавця на його нову книжку „Спогади з в'язниці", яку він вже підготовив до друку. Відповідаючи на запитання про дальшу долю Юґославії, Мігайлов твердить, що Юґославія напевно після смерти Тіта залишиться комуністичною державою, але може із ще більше злібералізованою формою правління, що дасть поштовх до об'єднання багатьох етнічних груп на базі спільного керівництва країною.

Цієї середи в Ню Йорку відзначать „День Прапора"

Ню Йорк, Н. Й. (УККА). — День 14-го червня є „Днем Прапора", в якому американці відзначують почесно свою „Давню Славу".

Цього року це відзначення відбудеться у двох частинах. Перше, в 12-ій год. полудня відбудеться парада на „Вотер стріт" через „Волл стріт" до „Брод стріт", де дефіляду відберуть представники міського та федерального урядів. Це буде в тому місці, де був перший федеральний будинок, в якому Джордж Вашінґтон зложив присягу як перший Президент ЗСА в 1789 р. Ню Йорк, як відомо, був першою столицею Америки від 1785 до 1790 рр.

Друга частина відзначення „Дня Прапора" відбудеться в Українському Інституті Америки, 2 Іст 79-та вулиця (П'ята евеню), від 5:30 до 7:30 по полудні з короткою програмою, під час якої організації та поодинокі громадяни, що відзначилися патріотичними ділами, будуть вшановані.

Організаторами цієї імпрези є Інститут Американського Прапора, голова якого є Ален В. Фінґер, Братський Конґрес нюйоркського Стейту, президентом якого є п-і Марія Душник, заступниця головного предсідника УНС; Український Конґресовий Комітет Америки, президентом якого є проф. Лев Е. Добрянський, та Український Інститут Америки, президентом якоґо є Теодор Джус.

До участи у тих відзначеннях 14-го червня ц. р. запрошується представників УККА, УНСоюзу, як теж інших братських організацій, жіночих й комбатантських організацій, а головно нашу молодь Пласту, СУМА і ОДУМ-у та шкільних дітей, зокрема молодь в народних строях та загальну публіку.

Після короткої мистецької програми в Українському Інституті відбудеться прийняття.

Діячі УДЦентру відбули в Ню Йорку нараду у зв'язку з розв'язанням УНРади

Ню Йорк. — В суботу, 10 червня, відбулося тут зібрання гурту активних діячів і прихильників Державного Центру УНР на чужині для виміни думок про теперішній стан у зв'язку з проголошенням декрету президента Миколи А. Лівицького про розв'язання Української Національної Ради і Постанови Уряду в дні 9 березня ц. п. Приявні, після основної виміни думок та намагання знайти якнайкращий спосіб виходу з важкої ситуації, яка витворює у вільній українській громаді згаданий декрет, одностайно рішили звернутися до Президента УНР в екзилі п. Миколи А. Лівицького з відповідним меморандумом. Всі приявні висловилися за необхідне дальше збереження і скріплення ДЦ УНР з його трьома складовими частинами та з можливо якнайширшою плятформою і дальшою активною участю в праці ДЦ УНР всіх політичних сил, з таким розрахунком, щоби скликана у можливо найкоротшому часі 8-ма Сесія УНРади була дійсним завершенням об'єднання українських самостійницьких сил, чого зокрема вимагає сучасний невідрадний стан в Україні.

У цій нараді прийняли участь пп.: д-р Маруся Бек (з Детройту, член ВО УНРади), П. Семенюк (з Мінеаполісу), майор Віктор Роєнко (з Гамільтону в Канаді) та інж. В. Саленко — Громадський сектор, проф. М. Воскобійник, д-р Т. Сендзік і інж. А. Гудзовський — УРДП, - д-р Зенон Городиський і д-р Володимир Михайлів — ОУН, - д-р Степан Ріпецький — УСП, Валентин Мельник — СЗСУ - Сел. Партія, мґр Юрій Нагорний, і в. о. голови УНРади ред. Іван Кедрин-Рудницький.

Кубинський уряд старався запобігти нападові на Заір — твердить Кастро

Гавана/Вашінґтон. — Кубинський президент і прем'єр Фідель Кастро 17-го травня ц. р. заявив Лаєлові Лейнові, представникові ЗСА в Гавані, що він ще в квітні дізнався про пляни катанґських партизанів напасти на південну частину африканської країни Заір і старався, але безуспішно, запобігти цьому нападові.

Державний департамент підтвердив, що Кастро дійсно інформував Лейна про цю справу, але ряд політичних аналітиків вказує на факт, що катанґські партизани напали на Заір зі своїх баз в сусідній Анґолі ще 13-го травня, тобто 4 дні перед розмовою Кастра з Лейном, і тому видвигають запит: чому кубинський ватажок чекав так довго, щоб сповістити про свої „мирові заходи?" Коментатори також вказують, що своєю заявою Кастро вперше підтвердив, що кубинські власті таки знали наперед про напад катанґців, про що часто говорить президент Картер.

Хоча деякі члени Сенату і Палати Репрезентантів дорікають, що Білий Дім, закидаючи Кубі та Совєтському Союзові причетність до інвазії на Заір, не повідомив законодавців про розмову Кастра з Лейном, то інші скептично сприйняли заяву Кастра, висловлюючи сумніви щодо його правдомовности.

У Клівленді відбудуться чемпіонати УСЦАК і посвячення грища

Клівленд (О. Гайський). — Симпатики спорту в цій метрополії стейту Огайо матимуть у найближчому часі дві небуденні імпрези.

В суботу, 17-го червня ц. р., в приміщеннях Клівленд Стейт університету, 1983 Іст 24-та вулиця, відбудеться відбиванковий турнір жіночих і чоловічих дружин за чемпіонати Української Спортової Централі Америки й Канади (УСЦАК). Після змагань, вечором тієї самої днини, в авдиторії церкви св. Сави, вул. Бродв'ю й Ріджвуд, у Пармі, відбудеться забава.

А 1-го, 2-го й 3-го липня ц. р. відбудеться посвячення спортової площі УАСК „Львів" — Клівленд, яку названий клюб винарендував і побудував на терені Свято-Покровської Корпорації, при вул. Бродв'ю, в Пармі. З нагоди посвячення грища відбудеться футбольний турнір дружин Приозерної смуги.

Гарвард вшановує українського добродійника

Кембрідж (ФКУ). — В періодично видаваному Бюлетені бібліотек Гарвардського університету є обширне звідомлення про відбуту на початку травня ц.р. спеціяльну наукову сесію Семінара Українознавства, влаштовану в пам'ять й пошану св. п. Богдана Юрія Кравцева.

Сесії Семінара Українознавства відбуваються кожного четверга, в рамках наукової діяльности Українського Наукового Інституту Гарвардського університету. Це була вже друга меморіяльна сесія. Такі сесії в світлу пам'ять поета, журналіста, науковця бл. п. Богдана Кравцева, відбуватимуться кожного року. На цьогорічній сесії учасники вислухали і обговорювали доповідь Андрія С. Грегоровича, голови технічного обслуговування бібліотек Торонтського університету, про „Слухово-зорові матеріяли для студій української культури".

Богдан Ю. Кравців, дружина й доня якого, згідно з волею покійного, подарували Гарвардові прецінну збірку україніки — 10 тисяч примірників, головно з ділянки української літератури, був теж науковим співробітником УНІГУ. Докторанти, які спеціялізуються в українському літературознавстві, з пошаною згадують Б. Кравцева, як вчителя, друга, як взір гідний до наслідування, як джерело знання: він допомагав їм у їхніх студіях, брав активну участь в Гарвардських Семінарах Українознавства.

Згаданий на початку бібліотечний бюлетень надрукував теж у двох кольорах відбитку екслібрису Б. Кравцева.

У Замбії співають совєтську „Катюшу"

„Російські пісні люблять і знають скрізь. І все ж було дивно почути їх у Чадізі — невеличкому селищі в Східній Замбії, розташованому на кордоні з Мозамбіком", — інформує совєтське пресове агентство ТАСС у київській „Культурі і Життя". Щобільше, ті ж „любимі" російські пісні — „Підмосковскі вечори", „Катюшу" та інші — виконували „захоплені" російською піснею учні місцевої середньої школи.

У Чадізі існує російський клюб; його провадить Світлана Бабак разом зі своїм чоловіком Володимиром, які приїхали з Мінська. До цього часу цей клюб очолював москвич Рубен Моторін. Світлана Бабак в школі навчає англійської мови та математики, а в клюбі вчить російської мови, історії „першої в світі соціялістичної держави", а також подає відомості про теперішній Совєтський Союз. Недавно з її допомогою влаштовано фотовиставку, присвячену 60-ій річниці з дня народження Країни Рад". Кореспондент ТАСС-у пише, що молодь із Чадізі „мріє", щоб, поїхавши до Совєтського Союзу — „стати добрим спеціялістом", а з цим „здобути справжню економічну незалежність".

„Клюб радянсько-замбійської дружби в Чадізі не єдиний в Замбії. Російські клюби є в Лусаці, Левінґстоні. Нполі та інших містах країни. Їх діяльність — переконливе свідчення міцніючих радянсько-замбійських відносин, розширення культурних зв'язків поміж обома країнами", — стверджує кореспондент ТАСС-у.

ЗСА відкидають совєтські обвинувачення про підслухи

Вашінґтон. — Ассосієйтед Пресс інформує, що Державний департамент назвав „абсурдальними" совєтські обвинувачення і твердження, що електронічні апарати, знайдені у частині будинку і комині американської амбасади у Москві, були заінстальовані совєтами з метою захоронити себе проти американських підслухів і так званого комунікаційного шпигунства, що його, мовляв, розвинули американці в Москві. Речник Державного департаменту Джон Г. Траттнер заявив кореспондентам, що ледви чи цей новий шпигунський випадок і постійне бомбардування будинку амбасади

ЗСА в Москві електронічними променями матиме якійсь довготриваючий вплив на відносини між З'єднаними Стейтами Америки і Совєтським Союзом.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли, незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Перестороги Москві

Загально вважається, що промова президента Джіммі Картера в Академії Морської Фльоти ЗСА містила найгострішу критику політики Совєтського Союзу і найгостріші перестороги для Москви від початку його каденції.

І дійсно, Президент не тільки гостро критикував Москву за військове втручання в африканські країни, заявляючи, що та агресивна діяльність Совєтського Союзу загрожує світовому мирові, самостійності африканських держав і може пошкодити дальшим відносинам між ЗСА і СССР, але також скритикував політику Кремлю взагальному, вказуючи, що для Москви політика детанту означає продовження агресивної діяльности для здобуття політичної переваги та збільшення своїх впливів. Крім того, він закинув совєтському урядові порушування людських прав своїх громадян ,,експорт'' за кордон своєї тоталітарної системи, як теж вичислив політичні, економічні, технологічні, дипломатичні та інші слабости Совєтського Союзу, а в той самий час вказував на силу ЗСА в різних ділянках.

Коментатори вважають, що ця гостра критика і перестороги президента Картера Москві — це вплив д-ра Збігнєва Бжезінського, головного дорадника Білого Дому для справ крайової безпеки, який знаний за свій реалістичний підхід до питання відносин ЗСА із Совєтським Союзом, бо пропонує, щоб уряд ЗСА ,,пов'язав'' справу підписання нового договору щодо обмеження атомової зброї (САЛТ II) з питанням порушення Москвою принципів детанту і порушення прав людини в СССР.

У промові Президента замітний також вплив державного секретаря Сайруса Венса, якого ,,Правда'', відповідаючи на промову Президента, зарахувала до ,,поміркованих'' дорадників Білого Дому. Вплив Венса замітний зокрема у заяві Президента, що він не бажає пов'язувати справи САЛТ з іншими американсько-совєтськими ,,конкуренційними стосунками''.

Треба ствердити, що ця заява, яка віддзеркалює погляди Венса, до великої міри послабила ефективність всіх перестороги президента Картера Москві, бо кремлівські верховоди можуть інтерпретувати це, що Вашінґтон дальше буде перестерігати словами, але не робитиме жадних конкретних протизаходів і тому Москва може спокійно поширювати свої впливи на різні обшири світу.

Проте, відрадним фактом треба вважати те, що Президент у своїй промові, хоча заявив, що не бажає згаданого ,,пов'язання'', то додав, що совєтська агресивна закордонна політика може витворити неґативне наставлення серед американського загалу відносно нового договору в справі атомової зброї, а зокрема у Сенаті, який може відмовитися ратифікувати цей договір, якщо Москва продовжуватиме свою інтервенцію в Африці і продовжуватиме порушувати принципи дійсного детанту. Правдоподібно, це ,,посереднє пов'язання'' — це також вплив Бжезінського.

Бажалося б, щоб у промові президента Картера було навіть більше думок реаліста Бжезінського, а менше ідей ,,поміркованого'' дипломата Венса. Але президент Картер, як і більшість його попередників у Білому Домі, надмірно любить ,,балянсувати'' свої гострі перестороги різними злагіднюючими фразами. Не пошкодило б, якби в недалекому майбутньому президент Картер і державний секретар Венс перестали користуватися цими ,,злагіднюючими'' фразами, переконавшись, що вони виходять на некористь ЗСА і цілого вільного світу, і в переговорах з Москвою частіше вживали більш ефективних перестороги, і то не тільки перестороги на словах, але і на ділі.

Сенатська комісія висловлює підтримку для невтронної бомби

Вашінгтон. — У неділю, 11-го червня, Сенатська комісія для військових справ закликала уряд президента Джіммі Картера запевнити, щоб в ЗСА була задовільна кількість складових частин невтронної бомби, щоб на випадок потреби ту зброю можна було швидко доставити до Західньої Европи. Якщо в Америці не буде задовільних запасів невтронної зброї, то могло б проминути кілька років заки та зброя була б заінстальована в західньоевропейських державах, а вона може мати великий ,,відстрашуючий потенціял'', тобто, може переконати Совєтський Союз та його союзників із Варшавського Пакту, що їхній напад на Західню Европу не матиме успіху.

Згадана Сенатська комісія вказала на факт, що на початку квітня президент Картер вирішив покищо відкласти продукцію невтронної бомби, але зазначив, що остаточне рішення в цій справі залежатиме від того, чи Совєтський Союз виявить ,,здержливість'' щодо розбудови власної атомової та конвенційної зброї. Минулої неділі члени Сенатської комісії для військових справ твердили, що якщо в майбутньому Білий Дім вирішить таки продукувати невтронну бомбу, щоб запевнити оборонну спроможність країн Західньої Европи, то справа була б значно облегшена, якщо б в Америці вже відтепер була задовільна кількість складових частин невтронної зброї.

Як відомо, Совєтський Союз часто виступає проти розбудови Америкою невтронної зброї, не зважаючи на факт, що ця зброя має оборонний характер і що Совєтський Союз має багато більш деструктивну зброю, наприклад ракети типу ,,СС—20''.

Книги Л. Брежнєва — ,,зразок партійної публіцистики''

У Москві 31-го травня ц. р., стараннями Спілки журналістів СССР, відбулась науково-практична конференція на тему: ,,Роля преси в боротьбі за комунізм у світлі книг Л. І. Брежнєва ,,Мала земля'' і ,,Відродження''. Головний редактор газети ,,Правда'' та голова правління Спілки журналістів СССР В. Г. Афанасьєв, головний редактор газети ,,Известия'' П. Ф. Алексєєв та інші промовці відзначали, що книги Л. І. Брежнєва — це не тільки ,,скарбниця думок'', ,,документи величезного ідейно-політичного звучання'', віддзеркалення ,,багатющого досвіду нашої партії'', підкреслення провідної ролі комуністичнії партії СССР, але — це ,,блискучий зразок партійної публіцистики і художньої майстерности, джерело творчого надхнення''.

Іван Кедрин

З'ЇЗД УКРАЇНІСТІВ І ГРОМАДА

Не всі не тільки ,,сірі українські люди'', але й науковці знають, що таке ,,Пекус'': популярна назва зліплена з початкових літер ,,Постійної конференції українських студій'' при Гарвардському університеті. Заснована та організація — як з'ясував проф. Омелян Пріцак — незалежно від Інституту українознавчих студій при тому університеті, як своєрідна організація дослідників українознавчих наук, при чому члени ,,Пекусу'' не платять ніяких членських внесків і не мають іншого обов'язку, як тільки раз у рік зустрічатися на терені Гарвардського університету, користаючи із технічної допомоги канцелярії тамошнього Українського Наукового Інституту. Насправжня ціль: щоби дати щорічний форум для виголошування доповідей з ділянок історії, географії, права, літератури, мовознавства і бібліотекарства — виголошувати ті доповіді не англійською мовою, яка зобов'язує на форумах, спільних з американськими ученими, а мовою українською, при чому, очевидно, є прегарна нагода взаємно знайомитися, отож сполучити таку наукову імпрезу із товариською зустріччю.

Така імпреза — вже Третій з черги Науковий З'їзд ,,Пекусу'' — відбулася у днях 2-4 червня ц. р. у Кембриджі, — здебільша в одній із кращих авдиторій Гарвардського університету, у т. зв. ,,Бойстонголлі'', — частинно в будинку Українського Наукового Інституту. З'їхалось 28 університетських професорів, публіцистів і бібліотекарів. Виголошено 9 індивідуальних доповідей, плюс два панелі — біо-бібліографічний із 4-ма доповідачами, та історичний із також 4-ма доповідачами і їхнім ,,коментатором'', плюс окрема сесія, присвячена українському правописові, на яку 9 дослідників зголосили свої доповіді. Загалом було 8 сесій, плюс бенкет з участю 34-ох осіб та розповіддю прибулого із Західнього Берліну проф. Б. Осадчука про сучасний своєрідний дисидентський рух у Польщі.

З цього короткого переліку видно вже, що це була надзвичайно цікава і вартісна імпреза, душею якої був її організатор, президент ,,Пекусу'' проф. д-р Микола Богатюк із Де-Мойн коледжу. Після бенкету в суботу, 3-го червня ц. р., відбулася ділова нарада ,,Пекусу'', на якій проф. О. Пріцак ще раз пояснив ціль і структуру тієї організації, яка складається з трьох фахових українознавчих Секцій, що їх голови стають за ротаційною системою президентами ,,Пекусу''. Таким новим президентом стала — після закінчення каденції проф. М. Богатюка — проф. Ася Гумецька з Мічігенського університету.

Очевидно, як це завжди буває на всіх таких колективних наукових з'їздах, не всі доповіді були однакові своїм рівнем, не всі доповідачі виявили однаковий хист сполучити діловий зміст предмету із красномовною формою виразу. З характеристичних рисок варто зазначити, що цим разом українське жіноцтво не може нарікати на дискримінацію: воно було репрезентоване першорядними дослідницями українських наукових дисциплін і їх теж не зіцтовхували на задній плян. Проф. Марта Богачевська-Хомяк з Манґеттен коледжу не тільки мала власну доповідь, але й головувала на одній сесії, на Біо-бібліографічній сесії головувала мгр Оксана Процик з Гарвардського університету, — з окремими доповідями виступали проф. Ляриса Онишкевич (література) з Ратгерського університету, проф. Ася Гумецька (теж література) з Мічігенського університету, мгр Марта Тарнавська з Пеннсильвенійського університету, врешті, Анна Бойцун, одна з репрезентанів НТШ. Хай це буде жіночий привілей, що названо тут тільки прізвища тамошніх учасниць, а не всіх учасників-чоловіків...

Голова НТША д-р Я. Падох, доповідь якого була останньою у другому дні з'їзду, використав нагоду, щоби разом з одним членом Президії тієї наукової установи скласти ,,офіційну'' візиту професорові Омелянові Пріцакові, як директорові Українського Інституту при Гарвардському університеті, запросити його і за його посередництвом усіх інших членів Інституту на осінній Науковий з'їзд, запланований з уваги 30-річчя НТШ в Америці, та обмінятися думками про загальний стан у нашому зорганізованому науковому світі. Д-р Я. Падох заторкнув потребу створення окремої Комісії Шевченкознавства з участю представників усіх існуючих українських наукових установ — актуальної з уваги на сучасне спотворювання Шевченкознавства в Україні та фальсифікацію безсмертних творів Шевченка. Використано теж нагоду для наради про запланований Лемківський збірник, що його редагує проф. Богдан Струмінський.

Щорічні наукові конференції у Кембриджі, в унікальній атмосфері такого престижевого університету, як Гарвадський, під протекторатом і з допомогою від посталого при Гарвардському університеті Українського Інституту, це велике і похвали гідне діло: молоді люди, що їх виховує на поважних учених Український Інститут, переконуються, що наукові конференції, доповіді й дискусії над ними, можна переводити також українською, а не обов'язково англійською мовою. Знову ж для самих українських учасників, старших і молодших віком дослідників українознавчих дисциплін, це просто насолода опинитися у гурті інтелектуалістів з різних міст великої Америки, у гурті українських людей, які — незалежно від свого вужчого суспільно-політичного світогляду — тісно об'єднані переконанням, що наука є найважливішою частиною культури і що культура є основою державницької зрілости народу. Сьогодні, коли українська наука на рідних землях запряжена до воза ворожої імперії і де тільки вряди-годи, тут і там, можна перепачкувати щось цінне, треба використовувати кожну нагоду, щоби тут, в ЗСА, Канаді, Европі, плекати вільну українську науку. Членів ,,Пекусу'' є менше, як на будь-якому демонстраційному зібранні чи вічі, але для науки аксіомою є засада, що рішає не більшість, а якість.

Треба з пошаною, вдячністю і признанням ставитись до тих українських науковців, чоловіків і жінок, які свідомі сучасної української трагедії і свідомі необхідности — плекати українську науку і творити її не тільки у відокремленні від гурту, але й у гурті. Бо українська наука не висить у повітрі — вона є власністю народу і нею — на жаль — замало цікавиться українська громада у вільному світі.

А. Юриняк

ІДЕЙНІСТЬ, ЗБОЧЕНСТВО, ТЕРОРИЗМ

Не хочемо міняти наголовок статті, що першим прийшов до голови, хоч свій вклад почнемо саме з останнього компоненту, бо в повітрі ще не вщухло обурення з приводу дикунського акту терористів в Італії.

Замордування італійськими ,,краснобриґадниками'' чолового державного діяча Альдо Моро після довгого й нахабного шантажування італійського уряду та насміху з усієї суспільности змусило нарешті проводи західніх демократичних країн серйозно застановитись над тим, яких же заходів слід ужити, щоб припинити розпаношення бандитського тероризму в країнах демократичного Заходу?

Ми звертаємо увагу читача на прикметник бандитський, бо історія ще знає тероризм ідейний, коли терористи вбивали людей не заради матеріяльної вигоди чи ,,спорту'', а з ідейних спонук, при чому розплачувались власним життям, не ховалися як злочинці. Таким був римлянин Брут, що вбив (разом з однодумцями) Юлія Цезаря, щоб урятувати від цезаризму Римську республіку; таким же ідейним убивцем була Шарльота Корде, яка вбила демагога Марата, щоб привернути велич королівської Франції; такими ж ідейними терористами були в царській Росії народовольці, що йшли на смерть чужу і власну — задля встановлення режиму народоправства в імперії царів. Усіх цих названих убивників ми можемо (з християнської точки зору навіть повинні) осуджувати, але назвати їх бандитами язик не повертається.

І це зрозуміло: бандит убиває заради користи, заради гроша; та ще пильнує, щоб себе не стратити, щоб себе зберегти, — навіть ціною випадкових жертв його ,,геройського чину''. Ідейні ж терористи — як уже було сказано — свідомо жертвують власним життям.

Вище ми сказали, що ідейний тероризм почасти є й тепер. Кажучи так, ми мали на увазі країни з тоталітарним диктаторським режимом. Адже в таких країнах домогтися зміни режиму мирним способом неможливо. Але тероризм шаліє нині якраз не в країнах диктатури, а в демократичних країнах Західньої Европи й Північної Америки. А політична боротьба в цих країнах, отже й боротьба за зміну режиму є леґальною в рамках парляментарної демократії; в Італії, напр., комуністам зовсім мало бракувало голосів, щоб стати урядовою партією і впроваджувати комунізм — леґально, так би мовити, з ,,печаткою уряду''. Та ,,краснобриґадникам'' потрібен не комунізм, а ,,герострат
ове геройство'', задоволення своїх садистичних примх та витівок, бучна слава ,,невловних спритярів''. Натомість інтереси людей праці, їх добробут і воля — на все це вони плюють. Недарма ж навіть офіційний провід італійської компартії всіляко відпекується від ,,краснобриґадних революціонерів''.

А проте, є в Західній Европі дві місцевості, де можна вбачати ідейний тероризм: це Північна Ірляндія (Олстер) і три провінції в Еспанії, залюднені переважно басками (поблизу Біскайської затоки). В першій оперує ІРА (Ірляндська республіканська армія), а в другій — ЕТА (організація басків-сепаратистів). Ми висловились не категорично, а ухильчиво ,,можна вбачати'', бо є деякі дані, що обидві названі терористичні організації користають з допомоги з-зовні, а в таких випадках ідейність завжди має проблематичний характер: рядові члени ІРА і ЕТА можуть цього не знати, і тому їх сумління чисте. В усякому разі терористів ІРА і ЕТА не можна ставити в один ряд з італійськими ,,краснобриґадниками'' та німецькою терористичною бандою ,,Баядер''.

Придивляючись пильніше до ,,людського матеріялу'' терористичних груп, помічаємо, що певний відсоток їх членства становлять збоченці-психопати, отже люди, яких американські судді завжди від кари звільнять на тій підставі, що це люди ,,поза нормою'', які за свої вчинки не завжди можуть відповідати. Здавалося б що суспільство вправі все таки оберігати себе від таких ,,людей поза нормою'' засобами органів безпеки. На практиці, однак, в державі — лідерові демократичногоо світу, З'єднаних Стейтах Америки, злочинці-психопати (дійсні й удавані) розгулюють на волі, аж доки до старих злочинів не вчинять ще декілька. Оскільки це стало, сказати б так, ,,нормою'', ввійшло в систему,

(Закінчення на ст. 3-ій)

Іванна Зельська

ДО ВІДВАЖНИХ СВІТ НАЛЕЖИТЬ

Недавно я прочитала в пресі оголошення про вписи на лекції гри на бандурі. Ви справді це переочили? Ось воно: Українська Кооперативна Школа ім. Ц. Паліїв у Торонті проголошує вписи на лекції гри на бандурі для учнів від 10 років вгору на 1978/79 шкільний рік. Мої зацікавлення повели мене дальше, аж до тієї школи у Торонті, що є в Етобіко, де будуть відбуватися ті лекції гри на бандурі.

Гурток дітей, що добре володіли українською мовою, були майже однолітками й зжились зі собою, бо були разом у дитячому садочку-світличці, зформовано в осібну клясу. Вчила фахова учителька за програмами, визначеними СКВОР, і матеріялами в підручнику М. Дейко. А що діти були в дитячій світличці ім. Цьопи Паліїв при Пластовій Станиці у Торонті заправлені до розповідей, пісень, гор, спеціяльних вправ і підготовлені до навчання в першій клясі, то скоро стала потреба доповнювати передбачений програмами матеріял. Виринула концепція — була потрібна допомога батьків у поширенні матеріялу.

Деякі матері, маючи закінчені відповідні університетські студії, а рівночасно, маючи менших дітей дома, радо допомагали, тісно співпрацюючи початково з одною учителькою. З кожним слідуючим роком знаходилися не лише діти до такого поширення навчання, але й батьки до співпраці.

Цього шкільного року 1977/78 було вже 5 кляс і вони виділились в окрему школу. Школа прийняла назву ім. Цьопи Паліїв — покійної вже пластунки, яка всеціло посвятила своє життя пластовій ідеї та з любов'ю і вирозумінням ставилася до шкільних дітей. Школа ще має назву кооперативна, бо за кожну клясу дбають і відповідають батьки учнів. Кожна кляса має маму або тата опікуном, які допомагають учителям матеріялами й адміністративно та які з-поміж себе вибирають координатора, який також репрезентує школу назовні. Дуже цікавий підхід приєднання батьків і включення їх до активности в школі повинен заохотити до наслідування.

Біжучого шкільного року координатором школи є фаховий учитель О. Гордієнко.

Початково нововведення виглядали на есперимент у школі, якому пророкували навіть не довгий вік, але після 5-річного існування, це вже ввійшло в традицію тієї школи, яка зростає з кожним слідуючим роком. Це велика заслуга тих сміливців, що започаткували інший підхіт до навчання, а також і батьків, які цікавляться програмою навчання, допомагають учителям і заохочують своїх дітей. Це скупчення коло школи не лише дітей, але також більшого числа батьків, значно більше як у традиційних школах виконують ,,батьківські комітети'', допомагає ростові школи.

Координатор КУК п. І. Боднарчук ствердив, що не лише рівень навчання в тій школі відповідний, але учні зі собою на перерві говорили українською мовою, що в наших часах є рідкістю.

Учні радо виконують додаткові проєкти, читають українські книжки, пишуть казки, загадки, оповідання тощо. Мабуть, ніколи не приходить їм на думку питати: ,,Мамо! Чи я мушу йти до української школи?'' Чи казати: ,,Ай гейт юкрейнієн скул'', бо школу люблять і їм цікаво перебувати в ній, яка повністю відповідає їхнім зацікавленням. Цього добитися, це не абиякий успіх і батьків, і учнів, і учителів.

Поставлена ціль школи: дати змогу дітям плекати і розвивати українську мову та свобідно нею висловлюватись, є на висоті й українська спільнота в Канаді може бути горда за здобутки цієї школи та певна, що там виростуть наші майбутні провідники.

,,До відважних світ належить'' — правдиво каже народна пословиця. Спроба змодернізувати традиційну українську школу в кооперативній школі ім. Цьопи Паліїв у Торонті тішиться повним успіхом і саме цитоване напочатку оголошення є для тієї школи, яка поширює зацікавлення дітей українознавством, а з вереснем матиме більше кляс, бо зголошені учителі, що добре знають українську мову, чекають, щоб було для них місце вчити в тій школі, тоді, як скрізь є великий брак учителів.

Бажаємо успіху в розбудові школи.

Юл. Мовчан

,,МОЯ ДОБА'' — НОВА ПОЕМА ЯРА СЛАВУТИЧА

(Для відзначення 45-річчя голоду в Україні)

I

,,Це було 1932-го року, коли мені було 14 років,— пише Яр Славутич.—Нас повпихали до холодних вагонів і вивозили туди, звідки вже рідко хто повертається живим. Але десь за Харковом старші і сильніші люди відламали дошку в стелі вагону і так через зроблений отвір дехто з молодих в'язнів на бігу поїзду почали вискакувати з нього. Хоч я не хотів покидати батька, але він, поблагословивши мене, сказав тікати з іншими. Мовляв, втеча для нього була б меншим ризиком ніж пізніше поневіряння й правдоподібно смерть на засланні. (До речі, батько Славутича не тільки пережив ту каторгу, але й повернувся додому і ще й досі живе. Живе також і його мати).

Це сталося 46 років тому, сталося напередодні найлютішого голоду, якого знає не тільки історія України, але, мабуть, також будь-якого іншого народу. Голоду, який, як це вже стократно доведено, був штучно створений московсько-большевицькими окупантами з метою зломити й знищити українське селянство, яке є основою української нації. Чи може хтось з нас, кому пощастило пережити ті страхіття й дожити до сьогоднішніх днів, забути чи простити той страшний злочин проти українського народу?

Очевидно, не міг і не може цього забути Яр Славутич, колись — одна з найтиповіших жертв сталінсько-большевицького терору, а тепер загальновідомий український поет, літературо та мовознавець, редактор та видавець багатьох літературних та наукових праць — в тому числі також іншомовних, доктор філософії та професор Едмонтонського університету в Канаді. Таж цього не може дозволити навіть його минуле — адже він є безпосереднім нащадком славного козацького роду Жученків, який (рід) ніколи не йшов на угоду з ворогами України. Тому, усвідомлюючи це, з нагоди або для відзначення 45-річчя голоду в Україні, Славутич написав велику поему ,,Моя Доба'', над якою він працював 22 роки та із змістом якої він познайомив слухачів на своєму літературному вечорі, який відбувся 1-го червня ц. р. в залі Свято-Покровського Осередку в Пармі, в Огайо. Але перед тим, як більше сказати про цю поему, яка, правдоподібно, буде одним з найкращих літературних праць, які створила наша еміграція за останніх 30 років, бодай коротко скажемо про родовід самого автора.

Виявляється, що хоч сам Яр Славутич, згідно з сучасною ,,популярною'' термінологією, є ,,східняк'', бож народився він на Запоріжжі, на берегах Славути-Дніпра (тому й псевдонім такий собі вибрав), проте його предок Іван Жук вийшов на початку XУII століття з Покуття, що входить у теперішню Івано-Франківську область. Жуки були основниками того ,,городка-Жуків'' (фактично, села), проте Іван змушений був звідтам тікати через релігійне переслідування, яке чинили польські окупанти проти ,,православних християн''. Відтявши фанатичним ,,трьом ксьондзам'' голови (за іншим переказом, ще й ,,біскупові''), Іван із своїми малими синами Тимофієм та Хведором подався туди, куди в ті часи подавалися всі або майже всі сини України, які прагнули бути вільними й незалежними — на Запорізьку Січ. Товаришував йому Яків Острянин, пізніше відомий в історії, як остряниця, який 1638 р. був обраний на гетьмана нереєстрованого козацтва. Родинний переказ повідає, що вони їхали кіньми просто на схід аж три дні, поки дісталися до Кам'янця Подільського.

Опинившись на Полтавщині, куди переїхала й решта його родини, Іван Жук і тут заснував село Жуки, в якому жив з синами. Але Іванові сини, старший Тимофій і молодший Хведір, попідроставши, згідно з тогочасною козацькою традицією, називали себе Жученками (як пише Славутич, саме тоді поширювалася кінцівка ,,енко'', яка почала набувати типово-української ознаки).

У 1659 році Хведора було обрано полтавським полковником (щось на зразок губернатора), яким він залишився до 1691 р. (з перервами), Протягом свого довгого віку він заснував такі села, як Хведорівка (Федорівка), Тагальник та Лакощин, очевидно, маючи з своїм братом Тимофієм село Жуки, отримане в спадщину від батька Івана, та сільце Січ над річкою Оріль. Полковник Хведір, якого Самійло Величко у своєму ,,Сказанії'' назвав ,,знаменитим лицарем'', був у добрих стосунках з гетьманом Самойловичем, який відзначив його спеціяльним універсалом 1680 р. Значно пізніше Жученки споріднилися також з гетьманським родом Скоропадських.

Цікаві стосунки Хведора Жученка були з гетьманом Іваном Мазепою. Як пише Яр Славутич, спочатку їх стосунки були дуже добрі. Коли Хведір змушений був на якийсь час уступити з полковництва (полтавці на якийсь час обрали на цей пост ,,харциза'' Леонтія Черняка), гетьман Мазепа сам призначив його 1685 р. на той пост. Мало того: Хведір їздив з Мазепою до Москви та виконував інші важливі доручення Мазепи, який окремим універсалом затвердив за ним та його старшим братом Тимофієм село Жучки (зокрема за участь в походах на кримських татар), як також 1690 р. виклопотав для нього царську грамоту. Такі дружні взаємини полтавського полковника Хведора з Мазепою продовжувалися і тоді, коли інтригував проти нього жидівський вихресток Герцик. Але, на жаль, їхні стосунки попсулися тоді, коли Мотря — дочка Любови Жученківни та Василя Кочубея, тобто молоденька Хведорова внука, завела роман із старим гетьманом і одночасно з своїм...хресним батьком. Високоморальні Жученки, очевидно, аж ніяк не могли схвалити такого поступку як своєї дочки, так і старого гетьмана, і тому фактично стали ворогами Мазепи.

Один з нащадків Тимофія Жученка — Хведорового старшого брата, Михайло Жученко, адвокат за фахом, став співзасновником Наукового Т-ва ім. Шевченка у Львові.

Поема ,,Моя Доба'', яка має появитися в світ наприкінці цього року, є автобіографічним твором, і тому всі факти й події там показані такими, якими вони були в дійсності.

(Продовження буде)

Проф. д-р Богдан Лончина переобраний головою Т-ва за Патріярхат УКЦ у Детройті

У суботу, 29-го квітня ц. р. відбулися у залі церкви НЗПДМ у Гемтремку Загальні Збори Т-ва за патріярхальний устрій Української Католицької Церкви, Відділ у Детройті.

Нарадами зборів проводила Президія — інж. Василь Колодчин, голова та Василь Папіж, секретар.

Звітодавці — члени уступаючої Управи, вичерпно звітували про живу діяльність Т-ва на протязі каденції. На особливу увагу заслуговував звіт голови д-ра Богдана Лончини. Управа відбула сім засідань, на яких накреслювано пляни праці та засобів її успішного реалізування. З ініціятиви Управи створено в Детройті Ювілейний Комітет, у склад якого входили більшість членів Управи. Ювілейні відзначення Патріярха Йосифа, 85-ліття уродин та 60-ліття священства, що відбулися 16-го жовтня 1977 року, були насправді всегромадською маніфестацією вірности ідеї патріярхату та відданости Патріярхові Йосифові І-му. Другою також успішною імпрезою була Великопосна трапеза, 19-го березня 1978, на якій промовляли ред. Василь Качмар та близький співробітник Патріярха Йосифа о. д-р Іван Музичка. Налагоджено збірку на Патріярший Фонд, що нею завідує Т-во Св. Софії. Але, хоча збірка на терені Детройту проходить справно, все таки вона вимагає посилення з боку як Управи, так само усіх мирян, бо конечністю є поширювати журнал „Патріярхат". І то не тільки Управа, але кожен з нас повинен поширювати його між мирянами, організуючи нових передплатників. Представники управи взяли участь у двох мирянських з'їздах — 29-го жовтня 1977 та 7-го квітня 1978 року. Під кінець звіту склав подяку членам Управі за співпрацю, а окремим референтам д-рові В. Богоновичеві, А. Ромахові та М. Приймі за виконання особливих завдань, що завершило успіх праці Т-ва в минулій каденції.

Фінансовий референт Анатоль Ромах склав точний звіт про фінансове діловодство Управи на протязі каденції. Прибутки Т-ва виносили 10,647.00 дол. Витрати — 10,025.00 дол. З того вислано на Патріярший Фонд 7,150 дол. Після покриття всіх конечних витрат та з минулорічним сальдом в касі осталося 989 дол.

Секретар, д-р Володимир Богонович, у своєму звіті говорив про його ділянку праці. Діловодство секретаря Управи перейняв у листопаді 1977 року від Євгена Василини, який виїхав з Детройту. Окрім протоколів з нарад, повідомлень, ділових листів тощо, які є невід'ємними в діяльності кожної установи, упорядковував членський реєстр, адресар та інші того роду справи.

З рамени Контрольної комісії звітував д-р Микола Климишин, заявляючи, що не лише погоджується із звідомленням фінансового референта, але при перевірці діловодства, що його перевіз разом із Я. Кривим і мґром В. Соя, сконстатовано точні й дуже дбайливі всі записи як по боці прибутків, так само й витрат. В окремій точці запропонував абсолюторію цілій уступаючій Управі.

Номінаційна комісія у складі: мґр В. Баран, інж. М. Кунинський та інж. Р. Ковч підготовила та запропонувала склад нової Управи, що її збори прийняли одноголосно, а саме: проф. д-р Богдан Лончина — голова, інж. Микола Кунинський і інж. Микола Лаврин — містоголови, д-р Володимир Богонович — секретар, Анатоль Ромах

(Закінчення на ст. 5-ій)

ІДЕЙНІСТЬ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

то в наслідку створилася атмосфера безкарности для справців злочину і атмосфера заляканости звичайних чесних громадян. Про це вже, щоправда, багато писано (в тому й автором цих рядків), але наслідків покищо ніяких.

А тим часом хіба можна назвати людьми таких осібняків людської подоби, котрі (як це було в Італії з сином мільйонероа Пола) схоплену ними людину починають різати і відрізану частину тіла посилають батькам чи взагалі родичам жертви як „речовий доказ", що зниклий чи зникла особа ув'язнена бандитами і буде зарізана, якщо за неї не дадуть в умовленому місці кругленьку суму окупу (!!).

Нема двох слів, що відбирати комусь життя — це вчинок не нормальний. Але як же інакше боротися з такими хапунами-різунами! У всякому разі ті засоби й заходи, що їх застосовують нинішні европейсько-американські демократії на практиці виглядають справжнім донкіхотством.

Переходимо до нашого першого компонента — ідейности. Власне кажучи, ідейність фігурує і даному випадку більше „для краси стилю" (як любив висловлюватися наш земляк М. Гоголь), бо насправді мовитиметься власне про заник ідейности, про загрозливу пошесть безідейности.

Тут до речі буде зазначити, що вік типових терористів (тобто, полишаючи на боці ІРА-вців та басків) — між 20-ма і 40-ма роками; отже в більшості це люди віку молодого, повного життьової снаги. І хоча серед них — як було вже сказано — певний відсоток становлять індивіди з кримінальними нахилами, а певний відсоток — наркомани і збочені, то все таки є й люди — що так скажемо — „нормального почерку", не кримінальники і не психопати. Постає питання: що їх привабило, що їх спонукало йти в підпілля, проміняти впорядковане спокійне життя в родині і громаді на беладне, хаотичне й небезпечне життя гнаного і переслідуваного „ворога суспільства"?

Відповідь читач, напевно, має ту, що й ми: безідейність. Адже це сини і доні заможних батьків, часто навіть дуже заможних (як ось Патріція Герст, що вдруге чи втретє переходить судову розправу). Вони виростали в атмосфері матеріяльного пересичення: поза пташиним молоком їм нічого не бракувало. До будь-якої праці їх ледве чи коли заохочувано, а вже напевно ніколи не змушувано. І в наслідку — нестерпна нудьга, прагнення втекти від неї в світ пригод і гострих, дошкульних переживань.

Розуміється, принадноцікаве життя альпініста, акваланґіста, навіть парашутиста, — алеж треба пильно і довго тренуватися! А це нудно й неприємно, їх змалку ні до чого (крім хіба їжі і спання) не призвичаєно і не треновано. Отож, найлегший вихід — бандитське підпілля, особливо те, що личкується гучною революційною фразою.

Статистика (поліційна в першу чергу) виказує, що майже половину членства терористичних банд становлять вихідьки з багацьких родин, з тієї середньої і вищої суспільних верств, які стоять при кермі суспільства й уряду. Отже недарма нинішні терористи полюбляють ставити урядам ультиматуми: вони є частина тієї молоді, що в недалекім часі має заступити батьків при державному кермі.

Ось тут вже не вистачить повторити фразу нашого улюбленця М. Гоголя: „Нудно на цім світі, панове!" Тут мусимо вже одверто сказати: чудовий гуманністю і всеосяжним технічним прогресом вік західніх демократій може закінчитись, якщо не будуть вжиті відповідні заходи, щоб його врятувати...

Миряни Філядельфії вшанували Патріярха Йосифа

З ініціятиви Філядельфійського Відділу Товариства за Патріярхальний Устрій Української Помісної Католицької Церкви в неділю, 19-го лютого 1978 місцеве мирянство відзначило 86-ліття народин Блаженнішого Патріярха Йосифа, та 15-річчя звільнення Києво-Галицького Митрополита зі заслання і приїзд його до Риму 9-го лютого 1963 року.

Ці річниці Філядельфія відзначила Архиєрейською Службою Божою в Митрополичому Соборі Неп. Зачаття П.Д. Марії, а після обіду Мирянськими Сходинами в залі Спортового Осередку „Тризуб".

Миряни не побоялись ні снігу, ні льоду, послухали заклику Управи місцевого Відділу Товариства за Патріярхат і о 10-ій год. ранку виповнили простору катедру, що містить півтори тисячі осіб, щоб спільно, скоординовано помолитись в наміренні Голови Української Помісної Католицької Церкви, — Блаженнішого Патріярха Йосифа.

Архиєрейську Службу Божу відправив Митрополит Йосиф Щмондюк в сослуженні о. канцлера Роберта Москаля і о. Саюка.

Молодечим організаціям Пласт і СУМА та комбатантським організаціям належиться признання за це, що численно прибули в одностроях та з прапорами на Службу Божу і причинились до торжественного та взнеслого молитовного настрою.

Злученими хорами диригував проф. Осип Лупань.

Після обіду о 3-ій год. в залі УСО „Тризуб" відбулись Святочні Сходини мирян в пошану Найдостойнішого Ювілята. Святково прибрану залю виповнили вщерть місцеві та замісцеві громадяни. Голова Відділу, д-р Юліян Колтун відкрив Сходини, а о. парох Лев Любинський провів молитву. Програма Сходин була влучно дібрана до Ювілею. Голова Крайового Товариства за Патріярхат, ред. Василь Качмар виголосив дуже змістовну святкову доповідь: „Патріярх Йосиф – Післанець Божий". В першій частині доповіді прелеґент накреслив тло та історичне підложжя, на якім перед 15 роками з'явився між нами наш Ісповідник Віри. В другій частині прелеґент видвигнув найважливіші моменти 15-літнього періоду життя змагань і чинів Блаженнішого Патріярха, що створив окрему епоху в історії Української Католицької Церкви.

Після доповіді всі зібрані відспівали многолітствіє і молитву за Патріярха, якого Боже Провидіння післало нам для великих геройських діл.

Після цього відома вже декляматорка зі своїх виступів на концертах під час „Українських Днів в Римі" студентка Наталка Ковалишин віддеклямувала помистецьки монтаж „В Пошану Патріярхові".

Закінчення програми було найбільш оригінальне та захоплююче. А саме Мирон Харина висвітлив власної продукції кольоровий і звуковий фільм: „З Українських Днів в Римі в Ювілейному Році 1975". Впродовж 50 хвилин присутні оглядали на срібному екрані найважливіші історичні архітектурні пам'ятки давнього та нового Риму, що став осідком Блаженнішого Патріярха 15 років тому. А вже найбільш раділи глядачі на вид „Українського Риму" з його усіми забудуваннями та надбанням.

Фільм включає найважливіший момент з історії 15-річчя, а саме історичну Торжественну Святу Літургію на гробі Св. Петра в Базилиці, коли під час Великого Входу проголошено торжественно Блаженнішого Отця Йосифа „Першим Києво-Галицьким та всієї Руси Патріярхом", в присутності п'ять тисяч українських прочан.

Дуже добрі та сприємливі коментарі до фільму включено на звукову стрічку, та передані звучним голосом самого продуцента фільму, Мирона Харини, разом з прегарним музичним підкладом та зі світляними ефектами становлять чудово гармонійну цілість цего досконалого фільму.

Цей фільм є дуже сильним та переконливим засобом Патріярхального Руху, бо здобуває серця слухачів-глядачів, як дорослих, так і молоді.

Пан Харина вкладає у свої фільми дуже багато дбайливої праці і коштів, а передовсім серце, щоб довести їх до досконалости.

Учасники Святочних Сходин не лиш віддали поклін Патріярхові та вшанували його, але й самі зазнали зворушливого духовного піднесення.

Ю.К.

Український Культурний Центр на острові Ванкувер

Після багатьох місяців плянування невеличкого комітету на острові Ванкувер зорганізовано Українсько - Канадське Культурне Товариство з таким завданням:

— Сприяти та пропагувати розвиток українсько-канадської культури;

— Сприяти більшому зрозумінню українсько-канадської культури поміж іншими етнічно - культурними групами.

— Сприяти зв'язкам між іншими українськими групами.

— Утворити і втримувати Українсько - Канадський Культурний Центр.

— Робити все необхідне, щоб сприяти і реалізувати ці завдання.

Товариство вважає, що найкращою дорогою до зреалізування цих завдань є побудова Культурного центру, що мав би бути основою для поширення програми, обслуговуючи не тільки потреби мешканців міста Вікторії та околиць, але також всього Ванкуверського острову. Коли це буде здійснене — Центр буде вивінуваний бібліотекою та кімнатою для слухання платівок, кімнатою для інструкцій в справах української мови та культури, студією для танків та фізичної культури, кімнатою для розваг і товариських зустрічей, залею для окремих сесій (400-500 осіб).

Під час першої фази здійснення проєкту постановлено зібрати 85,000 дол., що мусить бути досягнене шляхом датків та продажу грошових зобов'язань. Ця сума становить ціну площі. Тому, що Товариство зареєстроване, всі датки можуть бути зголошені на податок. Усі датки, незалежно від суми — щиро бажані. Грошові зобов'язання вартістю 100.00 дол. продаються і будуть вжиті як головна метода збирання фондів. Грошові зобов'язання дійсні на п'ять років від дня придбання і прибуток з них буде плачений до 6 відсотків кожного року. Величина прибутку буде узгіднена з покупцем у день придбання грошового зобов'язання.

Про всі інформації, що стосуються Товариства просимо писати на такі адреси:

Peter Shostak, President, Ukrainian Canadian Cultural Society of Vancouver Island, 971 Carolwood Drive, Voctoria, B.C. Home phone number (604) 658-8785.

Ernie Meheriuk, Chairman Debenture Sales Committee, 3927 Braefoot, Victoria, B.C., Office phone number (604) 386-3396. Home phone number (604) 377-0213.

John Kopan, Chairman Membership Committee, 2950 Donald St., Victoria, B.C. Home phone number (604) 385-7836.

У Чікаґо відзначили 60-річчя Української Держави

Під патронатом Українського Конгресового Комітету Америки, Відділ у Чікаґо та заходами 4-го Відділу Гетьманського Руху й при співучасті Куреня Українського Вільного Козацтва ім. гетьмана П. Скоропадського в Чікаґо, в суботу, 6-го квітня ц. р. о год. 6-ій вечора в приміщенні Українського Національного Музею в Чікаґо при 2453 Вест Чікаґо евеню, голова 4-го Відділу і член Ради Гетьманського Руху в Америці Володимир Засадний відкрив святочні Сходини і в коротенькій промові представив присутнім прелеґента проф. д-ра Михайла Біду, який виголосив доповідь на тему: „Перетворення Української Народної Республіки в Українську Державу". Виголошена доповідь була сперта на чисто історичних фактах, без будь - яких ухилів чи симпатій у бік ривалізуючих між собою тоді політичних противників.

Доповідь складалася із трьох основних частин: 1. У столиці України Києві сталася знаменна подія, де дня 29-го квітня 1918 р. обрано генерала Павла Скоропадського гетьманом України. Ця подія відбулася по 271 роках від проголошення гетьманом України Богдана Хмельницького і 168 р. від відновлення гетьманства на Україні російською царицею Єлисаветою, і проголошення Кирила Розумовського гетьманом України, хоча тоді Україна була контрольована Москвою...

2. Генеалогія гетьмана ген. Павла Скоропадського і його військова кар'єра в російській армії та його заслуга і вклад для розбудови Української Держави.

3. Остання дорога на вічний спочинок гетьмана Павла Скоропадського у страшних, жахливих і несприятливих воєнних обставинах Другої світової війни, серед чужого оточення та жалюгідній обслузі німецького шпиталю, де тоді ранений відламком бомби гетьман знаходився на лікуванні. Помер тоді гетьман П. Скоропадський серед чужих... Похорон гетьмана відбувся саме в прифронтовій лінії, серед гуку гармат і тріскоту кулеметів... Тіло світлої пам'яті гетьмана України відпровадив на вічний спочинок український католицький священик і гетьманівна Єлисавета. Така була нещасна, сумна і обездолена остання дорога, що завела гетьмана України в далеку чужу й непривітну землю, щоб там далеко від свого народу лягти на вічний відпочинок...

Після доповіді голова 4-го Відділу Гетьманського Руху в Чікаґо, Володимир Засадний подякував прелеґентові за змістовну доповідь, сперту на історичних джерелах, а член 4-го Відділу Четьманського Руху і курінний УВК в Чікаґо, Іван Сарваний подякував присутнім гостям за прибуття і вислухання доповіді, а при цьому запрошував гостей, щоб вони зацікавились Українським Історичним Товариством у Чікаґо, де періодично відбуваються вартісні доповіді на історичні теми на високому академічному рівні.

В. З.

Літературний вечір ХУІ Конкурсу СФУЖО в Філядельфії

Старанням Фінансової Комісії СФУЖО і 43-го Відділу СУА, 12-го лютого ц.р. відбувся в Філядельфії мистецький вечір, присвячений 16-му Літературному Конкурсові СФУЖО з участю понад сто двадцять гостей.

Вечір відкрила Марія Харина, голова Фінансової Комісії СФУЖО, привітавши представниць СФУЖО і СУА та нагороджених авторок і передала ведення вечора Людмилі Чайківській, яка привітала доповідачку мґр Марію Барагуру й попросила її до слова.

Мґр М. Барагура представила важке видавниче становище на еміґрації та подала генезу літературного конкурсу СФУЖО, фундаторкою якого є д-р Марія (Маруся) Бек. Доповідачка представила тематику і жанри попередніх конкурсів та накреслила постаті двох нагороджених авторок 16-го конкурсу. Першу нагороду отримала мґр Ірина Винницька-Пеленська, що проживає в Детройті, і була неприсутня. Тож мґр Барагура представила другу нагороджену авторку, Ольгу Кузьмович, визначну журналістку і виховницю в Пласті з високими становищами в цій молодечій організації, а з черги авторку відзначеного твору на Конкурсі Анну з Головінських Максимович, відому в нашому суспільстві як поетку Подолянку. З черги Ольга Кузьмович прочитала свою новелю „Іменини пані Ірусі" з проблемою дозрівання нашої молоді, не раз у невідповідній атмосфері підроблености й фальшу. Пуанта новелі це смерть бабуні під час іменин; обірваний зв'язок з рідним коренем спрямовує внучку на круті шляхи загальноамериканської „прогалини між поколіннями".

Наступною точкою програми — було фортепіянове сольо відомої вже, хоча й зовсім молодої, піяністки Лариси Крупи, князівни 4 балю української преси у Філядельфії, що з високою майстерністю і глибоким відчуттям виконала першу рапсодію, Опус 8 М. Лисенка і Шопенове Скерцо ч. 3, опус 39. Лариса Крупа ще й далі студіює музику в музичній школі в Балтиморі.

Наступна точка, це читання відзначеного твору Анни Максимович „Баба Варлампа" у виконанні авторки. Скромна наддніпрянка, яку в таборі ДП сусіди підозрівають в комунізмі, виявляється щирою українською патріоткою, що втратила все — родину й батьківщину, та не втратила свого українського єства. З чорним „чемоданчиком", в якому зберігається свідчення про її чоловіка, як про полковника УНР, прямує самітна баба Варлампа на край світа, до далекого Чіле. Обидві новелі зробили помітне враження на слухачів.

Дальшо точкою було читання поетичних творів Подолянки у виконанні молодих рецитаторок: Арета Сіра, королівна балю української преси на 1977 рік, прочитала вірш „Розсіває самоцвіти лютень", Христина Ракоча, князівна цього самого балю, вірш „Надія Світлична", а Тетяна Гусар, також князівна балю 1977 р., вірш „Виноградова осінь". Молоді кралі — студентки коледжів виявили у своїм виконанні зрозуміння і відчуття матеріялу та доклали старань надати мистецьких рис своєму виконанню. П.Л. Чайківська дала відповідні пояснення про значення „балів преси" в Філядельфії, що виявляють щораз то нові таланти серед молодих адепток науки і мистецтва.

Закриваючи мистецьку частину літературного вечора, Марія Татарська, голова 43-го Відділу СУА у Філядельфії, подякувала всім учасницям та усім тим, що причинилися до переведення вечора, після чого відбувся виграш картин українських мистців — Стефанії Бернадин, Т. Венґриновича і К. Кричевської. Вечір закінчився гутіркою за чаєм.

Імпреза була успішна і притягла, не дивлячись на снігову бурю, багато культурної публіки, навіть здалека, як напр. групи пань з Баунд Бруку на чолі з п. О. Селепиною, головою Об'єднання Українських Православних Сестрицтв. Можна зробити висновок, що літературні зацікавлення громади треба плекати й надалі.

Н.І. Пазуняк

Ювілейний рік „Українського Історика" (1963-1978)

Звернення до Українського Громадянства і Установ

У 1978 році відзначуємо 15-ліття появи „Українського Історика" — єдиного українського історичного журналу поза межами України.

У 1963 році за ініціятивою проф. Любомира Винара, група українських істориків започаткувала видання „Українського Історика", який в короткому часі став офіційним виданням Українського Історичного Товариства. На тому місці з вдячністю відзначуємо перших будівничих і членів Редакційної Колегії історичного журналу: професора Олександра Оглобина, бл.п. проф. Наталію Полонську - Василенко, бл. п. проф. Ярослава Пастернака, д-ра Марка Антоновича, бл.п. проф. Василя Дубровського, проф. Богдана Винара, д-ра Олександра Домбровського, бл.п. проф. Михайла Ждана, проф. Ігоря Каменецького і д-ра Романа Климкевича. Завдяки їхній жертвенній і самовідданій праці перший український історичний журнал поза межами України став дійсністю. Згодом до Редакційної Колеґії кооптовано о. проф. Олександра Барана, проф. Теодора Мацькова, проф. Тараса Гунчака, проф. Василя Омельченка, проф. Олега Ґеруса і проф. Юрія Бойка.

Видавці журналу брали до уваги вимоги і стан української науки на Рідних Землях і у вільних країнах. В Україні неможливий свобідний розвиток української історичної науки через політичну партійну лінію, що її мусять додержуватися у своїх працях українські совєтські історики. У вільному світі дуже часто американські і европейські історики тенденційно висвітлюють український історичний процес в дусі російської схеми історії Східньої Европи.

Головним завданням „Українського Історика" було і є пильнувати та боронити інтереси непофальшованої української історичної науки та її кращі традиції. Ми стараємося виправляти тенденційні і фальшиві інтерпретації історії України в історичних працях, які появляються в СССР і у інших країнах. У першому числі нашого журналу ми висловили побажання, щоб „Український Історик" став „правдивим дзеркалом нашої історичної науки". З перспективи часу можемо ствердити, що журнал повністю виправдав своє існування і став загальновідомим науковим виданням серед українських і неукраїнських наукових кіл. „Український Історик" має основне значення у дальшому розвитку української історичної науки.

Журнал є рівночасно лучником усіх поколінь українських дослідників, а також форумом праці для неукраїнських істориків. В журналі беруть участь визначні наукові сили, а поруч з ними й молоді історики. Статті з „Українського Історика" реєструються в „Гісторикал Абстрактс" і Американській бібліографії слявістичних і східньоевропейських студій" — найповажніших історичних і слявістичних бібліографічних довідниках. Досі появилося 56 чисел журналу, які хронологічно і тематично охоплюють усі періоди української історії, а також допоміжні історичні дисципліни та архівні матеріяли. Ми зробили все, що у наших силах, щоб „Українського Історика" зробити репрезентативним журналом української історичної науки.

Тепер по роках наполегливої праці і конкретних її наслідків звертаємося до українського громадянства із закликом допомогти нам розбудувати матеріяльну базу журналу і тим самим причинитися до дальшого росту „Українського Історика". Також УІТ заплянувало цілий ряд фундаментальних праць, включаючи обширну студію української нової історіографії, ретроспективну бібліографію української історії, словник української історії. До друку підготовлений перший атлас історії України. Отже, як бачимо, УІТ перед собою має конкретні завдання і науково-видавничі пляни, які не може зреалізувати без допомоги українського громадянства.

У нашому ювілейному році хочемо належно розбудувати Видавничий Фонд УІ. Тому просимо українське громадянство і установи ставати меценатами журналу. Також бажаємо приєднати нових передплатників „Українського Історика" і тим самим забезпечити його дальшу появу і розбудову. Любителі української історії можуть стати членами-прихильниками УІТ. Видання єдиного українського історичного журналу — це справа цілої української громади в діяспорі. Розвиток української історичної науки має величезне значення для нашої національної справи. Тому віримо, що громадянство і українські установи з нагоди цього 15-ліття належно відгукнуться на наше звернення і стануть правдивими будівничими української історичної науки і допоможуть нам в розбудові „Українського Історика".

Управа Українського Історичного Товариства
Редакційна Колеґія „Українського Історика"

Річні збори Деканату УПЦ стейтів Нової Англії

Річні Збори та Великопосна Місія нашого Деканату відбулась у Неділю Православія, 19-го березня і в понеділок, 20-го березня ц.р. при парафії Пресвятої Богородиці, у Ню Бритен, Конектикат. Прибули до Ню Бритен всі діючі священики Деканату Нової Англії.

В 5:00 год. по пол. почалася Велика Вечірня, яку служили: декан протопр. о. В. Коваленко, митр. прот. о. М. Чернявський, прот. о. М. Пахолок, прот. о. М. Горошко (настоятель парафії), о. А. Джейкобс і о. Д. Мамчур.

Проповіді виголошено двома мовами: протопр. о. В. Коваленко українською, а прот. о. М. Пахолок англійською мовами. Обидва проповідники закликали батьків щоб вони посилали своїх синів на теологічні студії до Семінарії св. Софії. Усіх вірних закликали до щедрих пожертв на удержання Семінарії.

Після відправи Вечірні відбулася вечеря, яку влаштувало парафіяльне Сестрицтво. Після вечері духовенство склало подяку Сестрицтві за хорошу гостину. Також була висловлена, особливо зокрема щира похвала В. Романишинові за чудовий спів хору, яким він проводить.

По вечері відбулись Збори Деканату. Збори відкрив і проводив ними декан о. В. Коваленко.

Протокол з минулорічних Зборів прийнято без змін.

Фінансовий звіт зробив скарбник о. А. Джейкобс. Після фінансового звіту рішено, що й далі в день національних Роковин — 22 січня, будемо робити збірки на цілі УНРади — наш державний центер.

Доповідь про загальну працю Деканату, виголосив о. декан В. Коваленко. Між іншим, у своєму слові, о. декан зазначив про дуже важку працю священика у теперішній час. Пропаганда проти релігії відбувається на кожному краці. Слабодухи попадають у сумнів і зникають із парафіяльного життя.

Із повідомлення кожного священика стало відомо, що в кожній парафії відбулось урочисте Богослуження в день 22-го січня і переведені збірки тарілочні на Державний Центр — УНРаду. Відслужений був

(Закінчення на ст. 4-ій)

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ КВІТЕНЬ 1978 Р.

П. Округа Ч. (осідок)	Кількість Відділів	Придбано у квітні	Разом у 1978	на суму	АДД
Округи ПЕНСИЛЬВЕНІЇ					
Філядельфія	39	34	110	$ 264,000	13
Піттсбург	18	14	45	75,000	4
Шамокин	20	10	21	45,000	1
Аллентавн	11	8	12	15,500	—
Скрентон	9	—	4	8,000	—
Вілкс Бери	9	8	10	9,500	—
Разом:	**106**	**74**	**202**	**$ 417,000**	**18**
Округа МЕРИЛЕНДУ					
Балтімор	9	5	26	$ 78,000	1
Округи НЮ ЙОРКУ					
Ню Йорк	34	29	100	$ 233,500	12
Сиракюзи-Ютика	13	22	42	66,000	2
Рочестер	10	9	21	31,000	—
Трой	7	3	21	41,000	3
Боффало	9	17	34	114,000	16
Разом:	**73**	**80**	**218**	**$ 485,500**	**33**
Округи НЮ ДЖЕРЗІ					
Нюарк	22	21	46	$ 95,500	7
Джерзі Сиsті	11	16	35	70,000	5
Перт Амбой	12	14	30	120,500	7
Пассейк	7	2	7	12,500	1
Разом:	**52**	**53**	**118**	**$ 298,500**	**20**
Округи ІЛЛИНОЙ, МІЧІҐЕН І ОГАЙО					
Чікаго	34	34	102	$ 295,500	27
Детройт, Міч.	20	29	69	235,500	18
Клівленд, Огайо	20	17	46	161,000	16
Янгставн, Огайо	9	5	16	37,000	—
Разом:	**83**	**85**	**233**	**$ 729,000**	**61**
Округи НОВОЇ АНГЛІЇ					
Ню Гейвен, Конн.	19	24	47	$ 83,000	6
Бостон, Масс.	6	5	21	29,500	—
Вунсакет, Р. А.	6	4	6	16,000	2
Разом:	**31**	**33**	**74**	**$ 128,500**	**8**
Округи ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ					
Центральна	6	1	5	$ 7,500	—
Міннеаполіс, Мінн.	7	1	5	16,500	2
Ст. Луїз, Мо.	6	—	2	15,000	—
Разом:	**19**	**2**	**12**	**$ 39,000**	**2**
Необ'єднані Відділи в Америці	20	5	17	$ 35,000	3
Округи КАНАДИ					
Торонто, Онт.	25	10	31	$ 91,000	11
Монтреаль, Квеб.	10	21	44	83,500	8
Ніяґара, Онт.	9	2	17	56,500	8
Захід Канади	18	6	53	185,000	16
Разом:	**62**	**39**	**145**	**$ 416,000**	**43**
		376	1,045	$ 2,626,500	

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ КВІТНЯ 1978 Р. ПРИЄДНАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ НОВИХ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Організатор	Відд. Ч.	Здобув чл.
1	Б. Корчинський	421	48
2	Р. Татарський	94	36
3	В. Шарван	127	26
4	І. Одежинський	153	22
5	В. Палідвор	204	19
6	Олена Олек	22	15
7	Т. Сливінський	59	15
8	П. Ліщак	230	12
9	Р. Припхан	399	12
10	М. Хоманчук	5	11
11	В. Осадчук	172	11
12	Я. Билен ь	17	10
13	І. Пиндус	39	10
14	М. Сорока	136	10
15	О. Твардовський	214	10
16	Марія Дейчаківська	233	10
17	В. Варшона	266	10
18	Д. Ґалонжка	307	10
19	Й. Ярема	372	10

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ КВІТНЯ 1978 Р. ПРИЄДНАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П. Ч.	Ч. Відд.	Місцевість	Приєднав чл.
1	421	Ріджайна, Саск.	48
2	94	Гамтрамк, Міч.	42
3	153	Філядельфія, Па.	30
4	127	Боффало, Н. Й.	29
5	204	Ню Йорк, Н. Й.	21
6	59	Бріджпорт, Конн.	20
7	216	Філядельфія, Па.	17
8	22	Чікаго, Ілл.	15
9	266	Амстердам, Н. Й.	14
10	434	Монтреаль, Квібек	14
11	230	Янгставн, Огайо	12
12	399	Чікаго, Ілл.	12
13	5	Асторія, Н. Й.	11
14	221	Чікаго, Ілл.	11
15	307	Бостон, Масс.	11
16	375	Філядельфія, Па.	11
17	17	Чікаго, Ілл.	10
18	39	Сиракюзи, Н. Й.	10
19	136	Палатайн, Ілл.	10
20	214	Нюарк, Н. Дж.	10
21	233	Лорейн, Огайо	10
22	372	Плейнфілд, Н. Дж.	10

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У КВІТНІ 1978 РОКУ

Ч. В.	Організатор	Придбав у квітні	Сума забезп.	В тому АДД	ТР	Разом у 1978
	Округа АЛЛЕНТАВН					
47	Анна Гарас	1	$ 1,000			3
48	С. Івасечко	5	5,000			5
137	М. Колодруб	2	4,000			4
	Разом:	**8**	**$ 10,000**			
	Округа БАЛТИМОР					
15	О. Зинюк	2	$ 2,000		1 ТР	6
34	Л. Блонарович	2	4,000		1 ТР	2
290	М. Хома	1	1,000			2
	Разом:	**5**	**$ 7,000**		**2 ТР**	
	Округа БОСТОН					
238	Анна Ремік	1	$ 1,000			3
307	Анна Чопик	1	1,000			11
374	В. Гетманський	3	4,000		1ТР	4
	Разом:	**5**	**$ 6,000**		**1 ТР**	
	Округа БОФФАЛО					
127	В. Шарван	16	$ 61,000	11 АДД	2 ТР	29
360	І. Гаврилюк	1	1,000			5
	Разом:	**17**	**$ 62,000**	**11 АДД**	**2 ТР**	
	Округа ЧІКАҐО					
17	Я. Билень	4	$ 8,000	1 АДД		10
22	Олена Олек	1	5,000	1 АДД		15
35	Б. Вовчик	2	7,000	1 АДД		4
103	А. Дорошенко	3	3,000			3
106	В. Ничай	1	1,000			2
107	В. Кушнір	2	2,000			2
114	І. Сіряк	2	7,000			2
136	М. Сорока	3	3,000		1 ТР	2
157	В. Матичак	1	2,000			3
176	М. Остап	1	1,000			1
220	Е. Блідий	1	1,000			2
221	Марія Шпікула	6	14,000	2 АДД		11
243	В. Турчиновський	1	5,000			1
301	П. Врублівський	2	7,000	1 АДД		2
379	М. Семків	1	500			4
399	Р. Припхан	3	3,000			12
	Разом:	**34**	**$ 69,500**	**6 АДД**	**1ТР**	
	Округа КЛІВЛЕНД					
50	Дора Трипняк	1	$ 1,000			2
180	Ґеновефа Жеребняк	3	15,000	2 АДД	1ТР	8
233	Марія Дейчаківська	4	26,000	1 АДД		10
240	М. Кігічак	2	10,000	2 АДД		6
295	С. Мотрович	3	7,000	1 АДД		5
336	Г. Кисіль	2	1,500			2
346	Я. Фішер	2	10,000	2 АДД		2
	Разом:	**17**	**$ 70,500**	**8 АДД**		**1ТР**
	Округа ДЕТРОЙТ					
20	Тамара Куропась	1	$ 1,000			3
82	Уляна Марущак	2	1 АДД		7	7
94	Р. Татарський	17	65,000	8 АДД		—
	В. Бойд-Борискевич	3	3,000			42
174	А. Слюсарчук	5	21,000	2 АДД	1ТР	8
303	В. Лещук	1	500			3
	Разом:	**29**	**$ 100,500**	**11 АДД**	**1ТР**	
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ					
25	Марія Лисогір	1	$ 1,000			3
170	Й. Зубрицький	1	1,000			6
171	Стела Раєн	6	17,500	1 АДД		6
213	В. Козак	4	5,000			4
270	С. Островський	2	3,000			6
287	Данута Ясінська	1	500			
	Ірена Фуга	1	5,000	1 АДД		4
	Разом:	**16**	**$ 33,000**	**2 АДД**		
	Округа МІННЕАПОЛІС					
385	Я. Карпяк	1	$ 500			5
	Округа МОНТРЕАЛЬ					
434	М. Дідух	7		1ТР		
	Олександра Дольницька	2	6,000			14
448	Ольга Плешкевич	3	7,000	1 АДД	2ТР	7
465	Текля Мороз	2	6,000	1 АДД		7
471	М. Андрухів	1	1,000		1ТР	6
475	П. Кірик	2	6,000	1 АДД		3
492	Марія Юзик	4	7,000			4
	Разом:	**21**	**$ 40,000**	**3 АДД**	**4ТР**	
	Округа НЮАРК					
37	Ольга Осередчук	3	$ 16,000	1 АДД		й
76	Юлія Демчук	2	5,500	1 АДД		2
133	Я. Леськів	1	1,000			4
172	В. Осадчук	2	4,000			14
214	О. Твардовський	8	24,000	4 АДД		10
306	Анна Зуйко	2	2,000			2
371	Ю. Баранюк	2	2,000			5
490	С. Чорномаз	1	1,000			2
	Разом:	**$ 55 21**	**$55,500**	**6 АДД**		
	Округа НЮ ГЕЙВЕН					
23	І. Бінковський	1	$ 2,000			1
54	В. Добчанський	1	1,000			1
59	Т. Сливінський	10	20,500	2 АДД		
	Д. Стець	4	15,000	2 АДД		20
387	М. Тимків	7	15,000	2 АДД	2ТР	
	Ірена Олійник	1	1,000			8
	Разом:	**24**	**$ 54,500**	**6 АДД**	**2ТР**	
	Округа Ню Йорк					
5	М. Хоманчук	4	$ 5,000			11
8	Марія Кульчицька	2	4,000			8
16	М. Москаль	1	5,000	1 АДД		3
130	Ю. Юрків	3	2,500			3
158	Емілія Саноцька	1	1,000			2
200	І. Пригода	2	4,000			7
204	В. Палідвор	5	45,000	1 АДД		21
293	А. Данильчук	2	2.000			3
435	С. Курляк	1	1,000			1
450	Евстахія Мілянич	2	2,000			3
489	М. Шпитко	6	6,000		6ТР	8
	Разом:	**29**	**$ 77,500**	**2 АДД**	**6ТР**	
	Округа НІЯҐАРА (Канада)					
412	Емілія Смаль	1	$ 1,000		1ТР	2
468	П. Самець	1	5,000			
	Разом:	**2**	**$ 6,000**		**1ТР**	
	Округа ПАССЕЙК					
42	І. Хомко	1	$ 1,000			2
182	Г. Клименко	1	5,000	1 АДД		1
	Разом:	**2**	**$ 6,000**	**1 АДД**		
	Округа ПЕРТ АМБОЙ					
168	І. Бабин	2	$ 10,000			3
349	М. Захарко	3	7,000	1 АДД		5
353	Дарія Оріховська	2	15,000	1 АДД		
	В. Оріховський	2	6,000	1 АДД		8
372	Й. Ярема	5	34,500			10
	Разом:	**14**	**$ 72,500**	**3 АДД**		
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ					
83	А. Кушнір	1	$ 1,000			3
153	І. Скіра	1	3,000			
	М. Прасіцький	2	3,500			
	І. Одежинський	6	17,000	2 АДД		30
163	Т. Дуда	2	2,000			9
173	П. Щерба	2	2,500			2
216	І. Одежинський	4	27,000			
	Б. Одежинський	3	7,000		1ТР	17
245	М. Мартиненко	2	2,000		1ТР	9
268	Е. Барилка	1	5,000	1 АДД		1
324	І. Бабяк	1	1,000			1
331	Й. Романик	1	1,000			1
375	П. Тарнавський	2	2,000			
	І. Данківський	3	3,000			11
383	Й. Хома	1	1,000			1
479	М. Куриляк	2	2,000			4
	Разом:	**34**	**$ 80,000**	**3 АДД**	**2ТР**	
	Округа ПІТТСБУРҐ					
53	П. Головатий	3	$ 4,000			4
56	П. Когут	1	1,000			2
63	М. Турко	6	11,000			9
161	А. Джула	1	2,000			6
276	С. Іваницький	3	3,000	1ТР	4	
	Разом:	**14**	**$ 21,000**		**1ТР**	
	Округа РОЧЕСТЕР					
66	П. Лещишин	2	$ 10,000			2
217	Т. Кубарич	4	2,500			8
285	А. Скібіцький	2	2,000			2
~~316~~	~~В. Гавриляк~~	~~1~~	~~1,000~~			~~6~~
	Разом:	**9**	**$ 15,000**			
	Округа ШАМОКИН					
1	Г. Валік	1	$ 1,000			1
9	В. Саляк	3	5,000			3
31	М. Сток	1	1,000		1ТР	2
78	І. Петрунцьо	1	1,000			
90	Й. Сидор	1	1,000		1ТР	3
242	Й. Чабан	1	2,000			
	Уляна Дячук	1	3,000			2
305	Маргарета Гентош	1	1,000			4
	Разом:	**10**	**$ 15,000**		**2ТР**	
	Округа СИРАКЮЗИ-ЮТИКА					
39	І. Пиндус	6	$ 7,500			10
58	Марія Ковалевська	4	4,000			6
121	В. Кобіто 4	4	7,000		8	8
263	В. Оріховський	1	1,000			
	П. Сумик	3	3,000			4
317	М. Велич	1	5,000	1 АДД		
330	Я. Мартинюк	1	5,000			2
484	В. Запаранюк	2	2,000			6
	Разом:	**22**	**$ 34,000**	**1 АДД**		22
	Округа ТОРОНТО					
402	Я. Бурій	1	$ 1,000		1ТР	5
439	В. Зацерковний	4	13,000	1 АДД		4
441	Д. Заневич	2	6,000	1 АДД		4
442	С. Левицький	1	5,000	1 АДД		1
464	М. Хомин	1	1,000			1
469	Анна Проданик	1,000	1,000			1
	Разом:	**10**	**$ 27,000**	**3 АДД**	**1ТР**	
	Округа ТРОЙ					
57	М. Савків	2	$ 2,000			3
191	Р. Колодій	1	1,000			2
	Разом:	**3**	**$ 3,000**			
	Округа ВІЛКС БЕРИ					
169	В. Стефурин	1	$ 1,000			2
236	М. Скерпон	4	4,000		1 ТР	4
282	Катерина Лукач	2	2,000			2
319	Анна Савчук	1	1,000			1
	Разом:	**8**	**$ 8,000**		**1ТР**	
	Округа ВІННІПЕҐ (Канада)					
421	Б. Корчинський	5	$ 17,000	2 АДД		48
444	Л. Вовк	1	5,000			1
	Разом:	**6**	**$22,000**	**2 АДД**		
	Округа ВУНСАКЕТ					
93	І. Франко	1	$ 3,000			2
206	Л. Гардінг	4	7,000	1 АДД	2ТР	3
	Разом:	**4**	**$ 10,000**	**1 АДД**	**2ТР**	
	Округа ЯНҐСТАВН					
230	П. Ліщак	5	$ 17,000			12
	Округа ЦЕНТРАЛЬНА					
356	М. Депа	1	$ 1,000			2
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ					
11	Ю. Сціленпй	1	$ 1,000		1ТР	3
368	Ю. Цеґельський	3	3,000		3ТР	8
496	Марія Шевченко	1	500			1
	Разом:	**5**	**$ 4,500**		**4ТР**	

СТЕФАН ГАВРИШ,
головний організатор

Український Фестиваль у Сан Дієґо

Уже четвертий рік українська громада Сан Дієго влаштовує у пляні пропаґанди національної культури весняний фестиваль. Цього року фестиваль відбувся 27-го і 28-го травня. Перший день, 27 травня, в просторій залі Балбоа Парку була спорядкована мистецька виставка-базар Дарії Чайковської з Лос Анджелесу. Виставка притягала увагу людей вмілою впорядкованістю різноманітної кількости експонатів: мистецькі вишивки, килимарство, різьба, образи на полотні й емалі, писанки, настільні прибори та інше.

Також Микола Костирко зі Сан Франсіско впорядкував виставку культтоварів: різних видань з україністики та патефонних платівок. Ці виставки оглянуло понад п'ятсот людей, які набували окремі речі для себе.

Після традиційної української вечері дав концерт ансамбль ,,Черемош'' під керівництвом Мирослава Куця та Сан Дієзький квартет у складі Богдана Климковича, Андрія Китастого Романа й ЮріяРіточки в супроводі бандур виконали кілька жартівливих пісень.

,,Черемош'' постав 1959 року з танцювальної групи, що складалася з учнівської молоді, хлопців і дівчат, третього покоління. Ансамбль сьогодні має 350 постійних учнів, по суті це велика хореографічна школа, що її створив і нею керує Мирослав Куць.

Маестро Куць має високу музичну освіту й фаховий хореографічний вишкіл, зокрема в ділянці українських народних танців. Народився Куць і здобув музичну освіту в Канаді, постійно працює в Едмонтоні, Українські народні танці не лише його особисте ,,габі'', а й професійне заняття. В його надхненні ентузіястично йому допомагає дружина Люба, яка за професією є також музика, солістка на віольончелі. Маючи вроджене відчуття кольорів, вона проєктує костюми в національних кольорах для ансамблю. За проєктами Люби Куць ансамбль ,,Черемош'' (хлопці й дівчата) кожних два-три танки виконують в інших одягах, що стилево гармонізують з музичною мелодією й хореографією танку.

В допомогу маестро Мирослав Куць підібрав молодих, освічених і талановитих інструкторів танку: Михайла Тацюка, Варвару Островерху та Лаврентія Кінакіна, які в ансамбді-студії займають провідні ролі.

У неділю 28-го травня ансамбль ,,Черемош'' виступав у літньому театрі Балбоа Парку для американської публіки, яка подивугідним зацікавленням приглядалась до окремих точок широкої програми ансамблю.

Ансамбль почав концерт традиційним привітом — хлібом і сіллю, яким прекрасні дівчатка в барвистих одягах з вишиваними рушниками в руках привітали публіку.

Понад тисячу глядачів бурхливими оплесками нагородили виконавців ритмічного ,,Привіту''. Кожен танок викликав захоплення публіки новими граціозно-ритмічними рухами, які переходили у віртуозно-елястичні, так що ледве можна було схопити окремих танцюристів у сорокаособовій масі дівчат і хлопців — виконавців окремих точок програми.

Ніжні дівочі кроки і скромний характер дівчат та буйні й відважні змагання хлопців перед дівчатами у гопаку зливалися в багатокольорову веселку музики, ритму, взорів і одягів. Стародавній козачок, що його в старовину виконував один чи два хлопці, тепер став груповим танком у якому дівчата займають провідну ролю.

Щоб збагнути мистецьке досягнення ,,Черемошу'' треба не лише бачити їхній виступ, але й розумітися на хореографічному мистецтві. Не зважаючи, що ансамбль виступав великою кількістю танцюристів, у кожному танку виконавці дотримались ритму й місця, і переплівшись зірками, знаходили свої місця. Досконале виконання усіх танців — це колосальне мистецьке досягнення ансамблю і його керівника.

Всі українці Північної Америки можуть гордитися прекрасною молоддю, що не байдужіє в достатках, а знаходить час на продовження і ширення української культури, яку на рідних землях їхніх батьків і дідів нищить імперіялістична Москва.

Крім концерту ,,Черемошу'', з місцевої громади, молоденька студентка Уляна Олексишин виконала сольо-танок ,,Мрія'' на мелодію буковинських коломийок.

Програмою керував громадський діяч із Едмонтону Василь Дячук, який пояснював українською і англійською мовами історію та місце народження того чи іншого танцю. А ввечері цього ж дня відбувся бенкет і танці у залі ,,Мішен Веллі'', на якому було 300 осіб, і тут на бенкеті ансамбль ,,Черемош'' порадував публіку двома виступами — повзунцем та гопаком.

Ансамбль заслуговує на загальноукраїнське признання: він успішно може змагатися з Київським ансамблем П. Вірського.

Ст. Федорівський

,,Певність" в Чікаґо осягнула 40 мільйонів майна

У травні ц. р. Українська Щадничо–Позичкова Спілка ,,Певність'' осягнула 40 мільйонів майна. Ділимося цією радісною вісткою з цілою громадою, яка має повне довір'я до своєї установи, в якій ощаджуючи заробляє та полагоджує всі свої фінансові справи.

Добра і справна обслуга, велика площа для паркування авт, притягають до ,,Певности'' людей з цілого Чікаго та околиць.

Щадниця ,,Певність'' відкрила філію у Палатайні, яка по 4-ох місяцях осягнула понад пів мільйона ощадностей. Відтепер всі мешканці північнозахідніх передмість можуть щадити в рідній установі, яка дає ці самі услуги що й американські банки. Варто трохи дальше поїхати та щадити в своїй установі, яка зароблені гроші передає на розбудову громади.

Сумою 40 мільйонів, Українська Щадниця ,,Певність'', далі веде першенство серед усіх фінансових установ. Спілка ,,Певність'' має повне забезпечення федерального Уряду та є під постійною контролею урядових чинників.

Найкращим забезпеченням членських вкладів це добра фінансова політика Дирекції, яка полягає на певній льокаті капіталу, головно в позичках на доми.

,,Певність'' платить найвищу дивіденду дозволену законом, бо аж 7 і три четверті відсотків.

,,Певність'' це загальногромадська фінансова установа, що служить широким масам громадян у всіх фінансових справах та допомагає рідній громаді фінансово. Ця допомога осягнула в минулій каденції 80 тисяч долярів.

Спілка ,,Певність'' в Чікаго та філія в Палатайн вдячні всім членам за довір'я та підтримку й змагатимуть до дальшого росту, щоб ще краще служити рідній громаді.

С. Ґоляш

Річні збори Деканату УПЦ...

(Продовження зі стор. 3-ої)

Молебень за український нарід.

В березні відслужено Панахиди за душу Т. Шевченка. В Неділю Православія зачитано по церквах Звернення Митрополита Мстислава і переведено збірки на удержання нашої Семінарії. Гроші ці якнайшвидше будуть вислані до Опікунчої Ради Семінарії.

Вислухавши звіти і перевівши ділову дискусію, присутні священики ухвалили: при кожній нагоді пропаґувати завдання нашої Семінарії, закликати батьків щоб посилали своїх синів на науку до нашої власної духовної школи і тим поповнити склад духовенства в нашій Церкві, в чому є велика потреба. Як не буде священика, то й не буде церкви. Мусимо закликати вірних до щедрих пожертв на утримання нашої священичої школи. З нашої декальної каси треба дати хоч малу пожертву на Семінарію.

Треба звернути особливу увагу в проповідях на безвірницько-безбожну пропаґанду і застерігати вірних від погубних наслідків нашої доби.

Рішено, що в наступному році, Неділю Православія, Великопосну Місію і Збори Деканату відбудемо в парафії св. ап. Андрія, в Бостоні, Массачусетс.

На наступну трьохрічну каденцію обрано Управу в такому складі: декан протопр. о. В. Коваленко, секретар о. Д. Мамчур, скарбник о. А. Джейкобс і духовник митр. прот. о. М. Чернявський.

По закінченні Зборів всі священики пішли до церкви, щоб відбути св. Сповідь.

Наступного дня, в понеділок, 20-го січня, вранці відбулася сповідь присутніх вірних, а в 9:00 год. почалася св. Літургія, яку служили: титр. прот. о. М. Чернявський, прот. о. М. Пахолок і о. Д. Мамчур. Він же і сказав проповідь після читання Євангелії.

По закінченні Служби Божої відбувся сніданок у парафіяльній залі для духовенства і всіх присутніх.

Священики, на чолі з деканом В. Коваленком, подякували Сестрицтву за дуже хороше прийняття, яке було, як вчора вечером так і сьогодні вранці. Так само складено подяку настоятелеві парафії, прот. о. М. Горошкові, що провадить парафією як годиться доброму українському православному священикові.

З настроєм у краще майбутнє роз'їхались усі по своїх парафіях.

Н.Н.

В неділю, 18-го червня 1978 року

КОНЦЕРТ
Учнів-Студентів
Проф. ЗОЇ МАРКОВИЧ

в залі Українського Спортового Клюбу „ТРИЗУБ", 4932 N. Broad St., Philadelphia, Pa.

В програмі: Моцарт, Чайковський, Шуман, Шуберт, Гріг, Шопен, Лішт, Дублянський, Беркович, Безкоровайний, Надененко, Косенко, Барвінський, Ревуцький, Лисенко.

Участь беруть: Іван Шперналь, Андрій Комановський, Юлія Батицька, Зіна Квітковська, Евген і Мирон Солтис, Андрій, Марія, Іван, Григорій Лужецькі, Ярослав і Марія Смолій, Богдан і Роман Бачари, Лана і Наталія Дмитришин, Лідія Батицька, Андрея Карбівник, Діяна і Роман Ткач, Христина Комановська, Роман Лупань, Люба Пришляк, Галина Небесна, Світляна і Христина Квітки, Ольга Василів, Рената Яримович, Лавра Райбріч — студентка Temple University, College Music.

Початок о год. 5-ій по пол. Вступ вільний.

ВИСТАВКА

16-30 червня 1978 року
(МОЛОДІ МИСТЦІ ПРИ УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЮ)

У Виставці беруть участь:
Гілярій Зарицький, Марійка Шуст, Христина Янчишин, Оксана Цегельська, Ірена Волосянська.

Передпоказ — п'ятниця 16-го червня, год. 7:30-9:30 веч.
ВІДКРИТТЯ — неділя, 18-го червня, год. 1-ша по пол.
Ґалерія ОМУА, 136 Друга Авеню, Ню Йорк
(4-ий поверх)

Виставка буде відкрита в будні — 6-8 веч., субота і неділя — 1-8 веч.

Українська Католицька Церква
св. Володимира
в Українському Селі
в Ґлен Спей, Н. Й.
запрошує все Українське Громадянство на

свій величавий
ХРАМОВИЙ ПРАЗНИК
СВ. ВОЛОДИМИРА

в неділю, 23-го липня 1978 року

Храмовий Празник звеличає своєю присутністю Владика Кир Василій, єпископ Стемфорду, який відправить в 11-ій годині ранку
АРХИЄРЕЙСЬКУ СЛУЖБУ БОЖУ.

•

По церковних відправах

ВЕЛИКИЙ ПІКНІК
(ПРАЗНИК)

на Оселі Українського Робітничого Союзу „Верховина".

Смачний буфет, виграші та численні несподіванки.

•

Рівнож в часі празника буде
МИСТЕЦЬКА ОБРАЗОТВОРЧА ВИСТАВКА,
яку очолить наш відомий мистець Рем Багавдин.

Запрошуємо всіх на це наше величаве свято.

ЦЕРКОВНИЙ КОМІТЕТ

З НАГОДИ ЗАКІНЧЕННЯ ШКІЛЬНОГО РОКУ
в четвер, дня 15-го червня 1978 року, о год. 7-ій веч.
відбудеться

КОНЦЕРТ-ПОПИС
Школи Кобзарського Мистецтва в Ню Йорку

у великій залі УНДому, 140 Друга Авеню в Ню Йорку
До участи запрошуємо все Українське Громадянство.
Після Концерту — ПЕРЕКУСКА

Вступ за добровільними датками. УПРАВА ШКОЛИ

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ
136 Друга Авеню, II поверх
(Дім Українського Визвольного Фронту)

П'ятниця, 16-го червня 1978 року
Останній вечір цьогорічного літнього сезону!

КРАЄЗНАВЧА ПРОГУЛЬКА
під проводом **ДЕМ'ЯНА ЛІЩИНСЬКОГО**

до ЛОНДОНУ, АМСТЕРДАМУ, БРУЖ, ҐЕНТ і ПАРИЖА... у прозірках.
Від'їзд з ЛМКюбу о годині 7:30 вечером — поворот цього ж вечора, дві години пізніше.

Українська Вільна Академія Наук у США
Українська Бібліотека ім. С. Петлюри в Парижі
Продовжується передплата на книжку

„СИМОН ПЕТЛЮРА.
СТАТТІ, ЛИСТИ, ДОКУМЕНТИ", т. II.

Книжка, що матиме понад 600 сторінок і буде ілюстрована, вийде з друку на початку 1979 року — в рік відзначення сторіччя з дня народження С. Петлюри. Понад 50 власноручних листів С. Петлюри друкується вперше.

Ціна в передплаті 18 дол. У продажу книжка буде коштувати 22 дол.

Шліть передплату на адресу:

THE UKRAINIAN ACADEMY OF ARTS AND SCIENCES IN THE U.S.A.
206 West 100th Street New York, N.Y. 10025

Проф. д-р Богдан Лончина...

(Закінчення зі стор. 3-ої)

— фінансовий референт. Члени Управи: мґр Володимир Баран, Зенон Васількевич, Адріян Блюй, інж. Роман Ковч, Іван Лотоцький, Василь Папіж, Мирослав Прийма, мґр Володимир Соя і інж. Теофіль Швайкун. Контрольна комісія: Ярослав Кривий, інж. Василь Колодчин і д-р Микола Климишин.

В дискусії забирали слово ціла низка присутніх. Михайло Витягловський запропонував, щоб члени новообраної Управи нав'язали тісніший контакт з мирянськими колами, щоб членство Відділу збільшити з теперішніх 210 на 1,000. Степан Юрків радив створити для тієї цілі при Управі Організаційну референтуру. Інж. Роман Ковч звернув увагу на важливість журналу „Патріярхат" і вже на місці прийняв передплату на нього. Фалина Кульчицька вказала на статтю д-ра Богдана Цимбалістого, яка своїм дуже важливим змістом заслуговує на поширення її між мирянськими колами.

Предсідник зборів інж. Василь Колодчин у заключному слові виявив повне вдоволення із перебігу нарад. Звернув увагу на значно більше число приявних від минулорічних зборів, а головно, що між учасниками була одна третина жіноцтва. Це вказує, що патріярхальні ідеї ширяться і закріплюються серед нашої громади, тим же вірить, що Управа зможе розвинути в біжучій каденції ще живішу діяльність. Побажав їй успіху, а приявним склав подяку за участь та діловий підхід до справ.

В. П.

КООРДИНАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКИХ І УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ КОМБАТАНТСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ в НЮ ЙОРКУ
повідомляє, що в

ДЕНЬ ЗЕЛЕНИХ СВЯТ

дня 18-го червня 1978 року
на Могилі-Пам'ятнику
на Оселі УРСоюзу „Верховина"
в Ґлен Спей, Н. Й.

вшанується

ПАМ'ЯТЬ ПОЛЯГЛИХ
ВОЯКІВ-УКРАЇНЦІВ

такими врочистостями:

Год. 10-та ранку — ТОРЖЕСТВЕННІ СЛУЖБИ БОЖІ.
Год. 12-та дня — ПАНАХИДА на могилі, зложення вінків, святочні промови та дефіляда комбатантських і молодіжних організацій.
Год. 1-ша по пол. — СПІЛЬНИЙ ОБІД.
Год. 4-та по пол. — КОНЦЕРТ „МОЛОДОЇ ДУМКИ".

АВТОБУС до Ґлен Спей від'їде в неділю, 18-го червня, о год. 7:45 ранку з-під УНДому в Ню Йорку. Квитки у ціні $10.00 можна набути: АРКА, 48 Схід 7-ма вул., Ню Йорк. Тел.(212) GR 3-3550.

Крайова Пластова Старшина
Діловод Новацького Вишколу
ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО

ВИШКІЛ НОВАЦЬКИХ ВИХОВНИКІВ

відбудеться
на Пластовій Оселі „Вовча Тропа"
в Іст Четгам, Н. Й.
від 22 липня до 4 серпня 1978 року

ПЕРЕДУМОВИ УЧАСТИ:
- Закінчених 16 років життя до 1-го червня 1978 р. та 2-гу пробу в УПЮ.
- Карти зголошення можна одержати від кошових.
- Чеки (оплата $100.00), висталяти на PLAST, Inc. та висилати разом з картами зголошення до 23-го червня 1978 року на адресу: OKA HRYCAK, 29 Concord Avenue, Cambridge, Mass. 02138.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

Округи Українського Народного Союзу Стейту Ню Джерзі — Нюарк, Джерзі Ситі, Перт Амбой, Пассейк!

В неділю, 18 червня 1978 р., о год. 4 по пол.
в Українському Народному Домі
при 90 Фліт вул. в Джерзі Ситі, Н. Дж.
відбудуться

ПОКОНВЕНЦІЙНІ НАРАДИ

до участи в яких запрошені й зобов'язані урядовці, представники і конвенційні делегати на 29-ту Конвенцію наступних Відділів:

25, 70, 170, 171, 196, 213, 270, 275, 281, 286, 287

3, 14, 27, 37, 43, 65, 76, 133, 142, 152, 172, 214, 219, 234, 272, 306, 322, 340, 371, 413, 459, 490.

42, 64, 97, 134, 143, 182, 394.

104, 155, 168, 209, 294, 312, 332, 342, 344, 349, 353, 372.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:
1. Відкриття.
2. Звідомлення з Конвенції.
3. Організаційні справи Округ.
4. „Союзовий День".
5. Різне — закриття.

У Зборах візьме участь
Василь Оріховський —
новообраний головний організатор

ЗА ОКРУЖНІ УПРАВИ:

Інж. Богдан Мак, голова Округи Нюарк
Михайло Захарко, голова Округи Перт Амбой
Степан Островський, голова Надгудсонської Округи
Іван Хомко, голова Округи Пассейк

ФІЛЬМ „ГОЛОКОСТ"...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

відними політичними діячами, канадською пресою і з українським громадянством. В дальшому плянується зустрічі із американськими робітничими організаціями, пресою і з українським громадянством в ЗСА.

З днем 1-го червня Бюро СКВУ в Ню Йорку перейшло до Дому УККА-СУА і приміщується на 1-му поверсі. Новий телефон СКВУ є: 983 — 3533. На першому поверсі є теж бюро Шкільної Ради УККА і його телефон: 477 — 1200. Зваживши, що канцелярія УККА є на третьому поверсі, а Український Музей на 4-му і 5-му поверхах, то новонабутий дім є всеціло використаний українськими центральними організаціями.

На тому ж засіданні фінансовий звіт за час від січня до травня 1978 р. подала пані У. Дячук, а про збірку на Фонд СКВУ реферував проф. д-р Б. Гнатюк. Про Третій Конгрес СКВУ і участь в його програмі українських молодечих організацій реферували — І. Білинський і п. Слава Рубель. Інформації із участи в конвенціях Центральних Організацій — подали: про З'їзд Братства Вояків 1-ої Української Дивізії — Й. Лисогір, про Конвенцію СУА — І. Олексин, про Конвенцію УНСоюзу — І. Олексин і Слава Рубель.

Наради Крайової Ради УККА

В пополудневих годинах того ж дня відбулися наради, вже вдруге в цьому році, Крайової Ради УККА. Ними проводив Іван Олексин. Фреквенція членів була мала, тому прийнято внесок Романа Данилюка звернутись до організацій, щоби вони відкликали своїх представників з Крайової Ради, коли вони без оправдання абсентуються. Внесок одноголосно схвалено.

І. Базарко поінформував, що того ж дня Стейтова Рада Відділів УККА Стейту Ню Джерзі влаштовує традиційний фестиваль і з тієї причини Канцелярія мала протести, що рівночасно є скликані наради Крайової Ради. Вияснено, що календар на наради 1978 р. прийнято на перших нарадах в березні 1978 і тому тяжко було змінити дату нарад.

По тій же нараді докладний звіт про працю в Вашінгтоні — дав проф. М. Добрянський. П. Слава Рубель коротко доповідала про працю центральних молодечих організацій і їхню підготову до літніх таборів. В тій справі появилася спільна заява Пласту, СУМА і ОДУМу.

Д-р Роман Дражньовський, голова Шкільної Ради УККА, інформував про українське шкільництво в ЗСА, а перед усім про пляни видавання нових шкільних посібників. На закінчення цьогорічного шкільного року в днях 24 і 25 червня, відбудеться в Рочестері Педагогічний З'їзд, який намітить програму навчання в школах — на майбутнє.

Над проблемами обох доповідей вив'язалась широка дискусія.

Крайова Рада присвятила теж багато уваги проблемам „Голокосту", які були широко з'ясовані Президією Екзекутиви.

Пані Марія Душник поінформувала, що в середу, 14-го червня, відбудеться в Українському Інституті Америки вечір, присвячений вшануванню державних прапорів — американського і українського.

По вичерпанні програми о годино 6-ій закінчено наради.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИЙ ОРГАНІЗАЦІЙ
ВІДДІЛ УККА в НЮ ЙОРКУ
повідомляє Членів Управи, Контрольної Комісії, Товариського Суду і Представників складових Організацій, що

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ
Об'єднаного Комітету

відбудеться
в середу, 21 червня 1978 р., о год. 7-ій веч.
в Українському Народному Домі, кім. ч. 22
140 Друга Авеню в Ню Йорку, Н. Й.

Щиро будемо вітати зацікавлених Громадян на нашому засіданні.

УПРАВА

У Філядельфії відзначено...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

взагалі від образотворчих мистців, проф. д-р Петро Стерчо, як голова Філядельфійського Відділу УККА та інж. Роман Ковальчук — від родини Ювілята, яка приїхала на ту зустріч з різних кінців Америки. Між письмовими привітами був лист від Владики Василя Лостена, від д-ра Матвія Стахова, що написав був той привіт за день перед своєю несподіваною смертю, — від Дирекції „Червоної Калини" від д-ра Ю. Куляса Чікаґо й численних установ та організацій. Листа з привітом прислали також сенатор із стейту Пенсилвенії Швейкер і мейор міста Філядельфії Ріццо. Ювілят д-р Володимир Галан із зворушенням дякував за вшанування його та поділився із зібраними кількома своїми короткими споминами з часу своєї діяльности, як екзекутивний директор, потім президент ЗУАДК, та президент Української Шпальниці. Ювілейну Зустріч закінчила мистецька програма, в якій виступили: бандуристи інж. Петро Гурський, Іван Праско і Сергій Ковальчук та вокальний дует сестер Марусі Штинь і Орисі Штинь-Гевки. Приявних було понад 200 осіб.

В пам'ять Дорогої Приятельки
бл. п. Орисі Бованко
складаю 25 долярів
на харитативні цілі через Пластовий Курінь „Верховинки".
Ніна САМОКІШ

З приводу невіджалуваної втрати нашої Приятельки
бл. п.
КАТРІ ГОРОБІЙОВСЬКОЇ
пересилаємо вислови нашого щирого співчуття мужеві Покійної — Юрісві та двом Доням із Родинами.

•

Рівночасно пересилаємо 50.00 долярів на український сиротинець у Prudentopolis'і, Стейт Парана, Бразилія.

Ірена та д-р Любомир БОРОДАЙКО з Ріднею

✝

Прийшла вістка з України, зі Львова,
що дня 7-го червня ц. р. відійшла у Вічність,
на 85-му році життя,
наша Найдорожча
МАТИ, ТЕЩА і СВАХА
бл. п.
ФЕВРОНІЯ ЩУР
уроджена ЗМИЙ
Просимо Знайомих про ласкаві молитви за спокій Її душі.
Син ОРЕСТ з дружиною ЛЕСЕЮ
ЕВГЕНІЯ ХРАПЛИВА, сваха

✝

Ділимося сумною вісткою з Рідними та Знайомими,
що дня 19-го травня 1978 року,
відійшов у Вічність, на 94-му році життя, у Польщі
бл. п.
ПРОКІП ШЕРЕМЕТА
бувший директор народної школи в Турці над Стриєм.
В глибокому смутку:
син ОРЕСТ з дружиною ЛЮБОЮ
і синами: д-р АДРІЯНОМ
і МАРКОМ
невістка — ВІРА зі синами: АНДРІЄМ
і д-р РОМАНОМ і їхніми
Дружинами
і внуком МИХАЙЛОМ

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Дорогого і Невіджалуваного
МУЖА, ТАТА і ДІДУНЯ
бл. п.
ВАСИЛЯ КУЗЬМИ
буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
і ПАНАХИДА
у вівторок, 20 червня 1978 р., о год. 9 ранку
в церкві Чесного Хреста в Асторії, Н. Й.
Про молитви за спокій душі Покійного просять:
дружина — НАДІЯ з Дітьми та Внуками

Українське Лікарське Товариство Північної Америки
Відділ Іллиной
ділиться сумною вісткою, що 10-го червня 1978 року,
на 59-му році життя, нагло і несподівано відійшов у Вічність

✝

бл. п.
Д-р РОМАН ФІЛЬВАРКІВ
член Товариства, наш Друг і Приятель.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
Опечаленій Дружині, Сестрі й Родині висловлюємо наше найглибше співчуття
Хай американська земля заступить Йому рідну.
Управа УЛТПА — Відділ Іллиной

СПОРТ

Редагує О. Твардовський

УАСТ ,,Львів'' Клівленд відкриває площу

Важливою датою для УАСТ ,,Львів'' будуть дні 1—2 липня ц. р., в яких відбудеться святкове відкриття новонабутої спортової площі при 6810 Бролв'ю Ровд в Парма Огайо. Ця спортова площа мала б служити не тільки спортовим імпрезам УАСТ ,,Львів'', але також буде місцем для усіх спортових імпрез українських організацій Клівленду й Околиці.

Кошт тієї площі-травника вже виносить 15.500 дол., які завдяки жертвенності членства, прихильників і симпатиків вже зібрано і частинно виплачено архітектові інж. Чопкові. Суму 1.875 дол., задержано в банку, що буде виплачена згаданому архітектові по закінченні поправок. До остаточного закінчення тієї площі залишилося ще багато коштовних робіт і тому Будівельний Комітет при УАСТ ,,Львів'' звернувся до своїх членів і симпатиків, як і українського громадянства в Клівленді з проханням, допомогти дальшими фінансовими пожертвами — успішно закінчити цю важливу для нашої молоді базу виховання й здоров'я. Будівельний Комітет УАСТ ,,Львів'' передає подяку усім дотеперішнім жертводавцям і заздалегідь дякує тим, які спричиняться до остаточного закінчення нашого проєкту!

Перша дружина копаного м'яча УСО ,,Тризуб'' Філядельфія здобула чемпіонат ,,Тризуб'' — ,,Лайтгавс'' С. К. 1:0

У неділю 7-го травня перша дружина копаного м'яча ,,Тризуба'' здобула важливу перемогу 1:0, завдяки якій запевнила собі вхід до найвищої кляси Філядельфійської Ліги, якою є ,,Мейджор Дивізія''. Переможного ґоля стрілив Андрій Римарчук. Відмічуючи перемоги ,,Тризуба'' хочемо теж пригадати чудовий рекорд тієї дружини що на протязі останніх двох сезонів йшла від перемог-до-перемог, здобувши в цьому часі чемпіонати:другої ліги, як теж чемпіонат СУАСТ-Схід. Із усіх 32-ох відбутих змагань не програла ні одних!

Гратулюємо провідникам дружини : п.п. Р. Беднарському, Б. Сірому і С. Іськові за їхній вклад праці та усім змагунам, що своєю жертвенною і амбітною грою осягнули цей великий успіх.

До закінчення цьогорічного сезону ,,Тризубові'' залишилося ще два змагання, одначе висліди їх не матимуть уже значення, наша дружина зайняла чолову позицію — безконкуренційно.

Показник табелі гор Першої Дивізії

		точок	голів
1.	Тризуб	22	26:9
2.	Норіставн	19	30:12
3.	Лайттавс	18	28:18
4.	Кенсіґтон	16	21:9
5.	Файф-Вен	13	20:19
6.	Літлклаб	10	13:16
7.	Гомнетмен	5	13:35
8.	Рейсінґклаб	1	4:33

Успішні виступи першої дружини копаного м'яча УСВТ ,,Ч. Січ''

,,Ч.Січ'' — ,,Ґоя'' С.К. 2:1
,,Ч.Січ''—,,Фрайні'' С.К. 10:1
,,Ч.Січ''—,,Бозкурт''Ф.К. 3;?

Продовжується кінцева фаза першенських розгривок Першої Дивізії Шейфер Ліги Ню Джерзі. В своїх 3-ох останніх календарних змаганнях перша дружина ,,Ч. Січі'' здобула дуже важливі перемоги, особливо з португальським клюбом ,,Ґоя'' і італійським ,,Фрайні'', що в дотеперішньому показнику табелі гор займали місця в першій чвірці на усіх 12 клюбів у дивізії. Завдяки цим важливим перемогам ,,Ч. Січ'', маючи здобутих 21 точок висунулася на спільне 4-те місце і якщо виграє останні лігові змагання з Есекс Юнайтед — має можливість зайняти, почесне 3-тє місце. В змаганнях з клюбом ,,Ґоя'', що відбулися дня 21-го травня на площі Вотерленд в Мейплвулі, переможні голі для ,,Ч. Січі'' стрілили: Володимир Леонів і Р. Мельник. В зустрічі з італійським ,,Фрайні'' дня 28-го травня на цій же площі ,,Ч. Січ'' розгромила гостей двоциферним вислідом 10:1. Ґолі для ,,Ч. Січі'' в цих змаганнях здобули: В. Леонів — 4, О. Фурман — 2, Ганич, Мельник, Денисюк і Гречний. Календарну зустріч з турецьким клюбом ,,Бозкурт'', ,,Січовики'' виграли воковером 3:0, після цього як турки не змогли явитися на площу змагань. Крім згаданих змаґунів в складі ,,Ч. Січі'' виступали: Р. Фурман, Ю. Бакун, Охрименко, А. Бакун, Грицина, Колес, І.Калинович, Ілемський, Нагорняк. Менаджер Андрій Ґбур, тренер Ігор Чупенко.

СТ ,,Україна'' Торонто повернула до національної ліги СХ. Канади

Після дворічної перерви СТ ,,Україна'' Торонто, що саме в цьому році святкує свій 30 - річний ювілей, реактивізувало свою першу дружину, яка вже 19-го червня ц. р., розпічне лігові виступи, змаганнями з клюбом ,,Польонія''.

Обов'язки тренера дружини перебрав відомий у 50-их роках визначний футболіст Стах Габа з яким має тісно співпрацювати не менше знаний в цьому часі оборонець ,,України'' Григорій Ригайло. Усі свої домашні змагання ,,Україна'' відбуватиме на площі в Сентеніял Парку. В складі дружини виступатиме ряд визначних змагунів, між якими слід відмітити воротаря І. Прокіпчука, який недавно прибув з України, де виступав в кращих дружинах міста Львова.

Крім нього в СТ ,,Україна'' виступатимуть: В. Базилевич, М. Чарлс, Н. Санто, Ф. Смит, С. Степан, С. Дичковський, С. Мельник, Т. Ригайло, С. Полякіс, Т. Стадник, А Суховерський, М. Степан і Андрій Ситник, що в минулих роках виступав в УСВТ ,,Ч. Січ'' і УСК-у, Ню Йорк.

Делеґати спортових відділів на 29-ій Конвенції УНСоюзу

Збільшилося число делеґатів Спортових Відділів УНСоюзу, що брали участь в 29-ій Конвенції в Піттсбурґу. Під сучасну пору Спортові Відділи УНСоюзу нараховують коло 1500 членів. Найбільше число членів мають два Відділи при УСВТ ,,Чорноморська Січ'' в Нюарку — 14-ий і 214-ий, що їх репрезентували на Конвенції: Володимир Роговський, Михайло Отрок і Омелян Твардовський. Черговим по величині є 399-ий Відділ при УАСТ ,,Львів'' Клівленд, Відділ 346 репрезентував Іван Росул, УСК Ню Йорк — д-р Іван Сєрант. Ряди спортових Відділів поповнили Відділи, що їх репрезентували інж. Лев Блонарович (Ч. 34.) і Анатолій Дорошенко з Міллвокі, Вісконсін. Крім цих ще існують менші Відділи в Детройті і Монтреалі.

В часі Конвенції згадані делеґати відбули зустрічі й наради, в яких обмінювалися думками про хід Конвенції; узгіднили спільну підтримку окремих кандидатів до Головного Уряду УНС, які прихильно ставляться до фізичного виховання нашої молоді й організованого українського спорту в ЗСА та ухвалили спільну резолюцію в справах спорту, що її вручено під розгляд Конвенції на руки гол. редактора ,,Свободи'' Антона Драгана.

Союзянки влаштували Великодній базар у Вотервліті

Вотервліт, Н.И. — Заходом 99-го Відділу СУА ім. Л. Українки у Вотервліті відбувся тут у церковній залі Великодній базар 19 березня ц.р., що пройшов з великим моральним і матеріяльним успіхом. Сотні українців з цілої околиці й осіб неукраїнського походження оглянули цей базар і розкупили все печиво, що його спекли наші союзянки, як теж і багато інших вартісних речей. Кілька разів висвітлювано цікавий фільм Святослава Новицького ,,Писанки'', що пояснював, як постають писанки.

Власник ювелірної крамниці І. Романишин, на двох столах виставив понад 150 дорогих каменів-самоцвітів і показував як їх шліфується на скомплікованій машині.

Мистець п. Михайло Коргун виставив кілька своїх картин, дерев'яні різьби: касетки, підсвічники, тарелі, кубки тощо.

Наша мисткиня, малярка Наталія Содоль-Дзядів, виставила картини, що звертали загальну увагу: Мати Божа, Бандурист, Гуцул, Гуцул з трембітою, Дві червоні калини, Зима, Соняшники, Квіти. Наша мисткиня брала участь у збірних мистецьких виставках ОУМА, мала свої самостійні виставки в Ню Йорку, Філядельфії, Сиракюзах, Елізабеті й ін. містах, що мали успіх.

14-літній Михайло Поповський з Коговзу виставив своїх 7 картин, квіти і краєвиди. Це відрадне явище, що в такому молодому віці наш юнак проявляє себе в малярстві. При дальшій наполегливі[illegible] праці він зможе розвинути [illegible]вої здібності й мати гарні успіхи. Між нашою молоддю є багато здібних одиниць, але треба заопікуватися ними, щоб їхні таланти розвивалися в позитивному напрямі.

При окремому столі п. Михайло Коцур, учні Діяна й Петро Шевчуки, показували, як писати писанки. Вони мали багато глядачів, що з цікавістю слідкували, як постає писанка?

Союзянки позичили манекени людської величини з музею у Скенектади і від пані Макух з Олбани, історичні, народні та стилізовані одяги від 64-го Відділу СУА в Ню Йорку — і дали показ української жіночої ноші продовж одного тисячиліття. Це були: одяги княгині Ольги, галицької княжни, київської боярині, народні одяги з центральної України й Гуцульщини, стилізовані вечірні й вихідні одяги, прикрашені вишивками, один весільний одяг. Між 10 жіночими манекенами був тільки один чоловічий — гуцул. Ці прекрасні одяги були атракцією базару.

На столах красувалися веселкою ярких кольорів частини народніх одягів: вишивані сорочки, рушники, серветки, плахти, фоти, киптарі, та інші частини одягів, подушинки.

На стінах висіли чудові гуцульські килими з Косова. Були теж тканини з українськими орнаментами, кераміка, Великодні картки, українські платівки, книжки про Україну в англійській мові. Місцевий Відділ УККА виставив стенд з українською пресою в цілому світі. Конґресмен Стреттон, приятель українців, любувався базарем, закупив багато речей. У розмовах з українцями він висловлювався похвально про українську культуру та її ревнительок — наших союзянок. В американській пресі ,,Тайм Юніон'', ,,Нікербакер Нюз'' і ,,Таймс Рекорд'' були великі прихильні статті зі знімками базару. Наші союзянки — це справді невсипущі амбасадори української культури!

І. Дурбак

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

ПРЕСОВИЙ ФОНД ,,СВОБОДИ''

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд ,,Свободи'' та її видань: англомовного ,,Українського Тижневика'' і дитячого журналу ,,Веселка'', і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА, Ч. 9.

Я. Вілямс, Ст. Луіс	$ 10.00
Т. Головатий, Джексон	10.00
М. Дорота, Кіннельон	10.00
Л. І. Івасків, Гантсвілл	10.00
М. Захаричук, Ґарден Сити	10.00
С. Омелянненко, Веллей Катедж	10.00
Т. Шлапак, Ст. Пітерсбург	10.00
А. Алиськевич, Джамайка	5.00
І. Балко, Елмгурст	5.00
о. С. Біляк, Філядельфія	5.00
А. Бугель, Міссіссауга	5.00
В. Бурак, Гартфорд	5.00
П. Візняк, Маямі	5.00
І. Віщур, Детройт	5.00
С. Галун, Денвер	5.00
В. Ганяк, Шерон	5.00
В. Горбовий, Голмс	5.00
І. Ґерчук, Торонто	5.00
В. Дорощук, Роялтон	5.00
о. В. Іващук, Савт Бавнд Брук	5.00
о. І. Зазворський, Аллентавн	5.00
Б. Зубик, Філядельфія	5.00
О. Зубик, Форд Ситі	5.00
П. Кірик, Ст. Лорент	5.00
Я. Козак, Гантінгтон Веллі	5.00
І. Кукурба, Чікаго	5.00
М. Кушнір, Рівергед	5.00
П. Кушнірчук, Чікаго	5.00
Ф. Луцишин, Ірвінгтон	5.00
І. Мазуренко, Торонто	5.00
І. Марич, Парма	5.00
Д-р А. Мацюрак, Елмвуд Парк	5.00
П. Нагай, Вест Айслип	5.00
В. Назаркевич, Гартфорд	5.00
Д-р А. Олесіюк, Лос Анджелес	5.00
М. Паньків, Ню Йорк	5.00
Л. Придаткевич, Овенсборо	5.00
Н. Прободяк, Скарборо	5.00
Я. Прокопик, Янгставн	5.00
Р. Прус, Кліфтон	5.00
М. Пукіш, Рочестер	5.00
Р. В. Романчукевич, Торонто	5.00
П. Соляр, Даннвілл	5.00
І. Стрільчук, Саскатун	5.00
І. Тершаковець, Нюарк	5.00
Т. Троць, Бруклин	5.00
М. Церковняк, Чікаго	5.00
М. Чурма, Чікаго	5.00
О. Барановська, Дірборн	3.00
С. Берник, Покіпсі	3.00
Е. Держко, Еддісон	3.00
О. Зарічний, Сиракюз	3.00
О. Ковальчук, Лондон	3.00
З. Масловська, Берн	3.00
Д-р Ю. Мачук, Елмвуд Парк	3.00
В. Павленко, Філядельфія	3.00
Д-р В. Прокопів, Відспорт	3.00
І. Саврук, Бетлегем	3.00
М. Семків, Чікаго	3.00
В. Гаєвський, Парма	2.50
Е. Піндічук, Скарборо	2.50
Р. С. Берестянський, Чікаго	2.00
В. Білий, Массапіква	2.00
К. Білон, Карнегі	2.00
В. Боляк, Гартфорд	2.00
Д. Війтик, Омага	2.00
С. Ґлют, Кліфтон	2.00
О. Дикий, Бронкс	2.00
А. Карпович, Ню Йорк	2.00
А. Квятковська, Міннеаполіс	2.00
О. Кміцікевич, Перу	2.00
о. М. Литваковський, Ґері	2.00
О. Литвин, Нейплс	2.00
І. Лукомський, Ню Гейвен	2.00
В. Нискоклон, Бруклин	2.00
В. Пакуляк, Міннеаполіс	2.00
О. Полатайко, Покіпсі	2.00
С. Слота, Коледж Парк	2.00
О. Спеанбурґ, Кіндергук	2.00
А. Тарадайка, Перу	2.00
В. Угринчук, Мейплвуд	2.00
П. Швец, Елкгарт	2.00
Е. Явтушенко, Гартфорд	2.00
С. Чернявський, Обурн	2.00
Є. Шкурат, Монтреаль	2.00
В. Зако, Лос Анджелес	1.00
Д-р Б. Каранович, Нюарк	1.00
І. Макар, Бруклин,	1.00
П. Нанюк, Пассайк	1.00
М. Олескевич, Монтреаль	1.00
І. Падик, Етобікок	1.00
А. Пастернак, Амстердам	1.00
Н. Пригар, Міннеаполіс	1.00
М. Семенець, Ґардінер	1.00
П. Сукмановський, Фенікс	1.00
В. Табачук, Вейн	1.00
А. Тимочко, Калумет	1.00
В. Труфин, Амстердам	1.00
Л. Фарміґа, Пассейк	1.00
М. Харчук, Міннеаполіс	1.00

Музичний салют Україні

[illegible]узичним салютом Україні вшановано пам'ять відомого українського журналіста — редактора Петра Сагайдачного.

У старовинній колишній резиденції американського президента ван Бюрена в неділю 7-го травня увечері, у присутності представників Дипломатичного Корпусу та понад сотні гостей, відомі мистці у врочистому концерті представили твори українських композиторів.

Особливою подією була світова прем'єра ,,Ліричного концерту для Віолончелі і Симфонічної Оркестри'' Василя Барвінського. Барвінський скомпонував цей концерт під час довголітнього ув'язнення у совєтському концентраційному таборі. Видатна челістка Бриґіта Ґрюнтер з Вашінґтону і українська піяністка Дарія Гординська Каранович, учениця Барвінського, поєдналися в історичному, першому виконанні цього концерту незламного духа України.

Дарія Гординська - Каранович повернулася до фортепіяну солісткою у творах Нестора Ніжанківського — ,,Чотири листи до неї'', і Володимира Грудина — ,,Осінь'', присвячену Дарії Каранович та Етюд.

Розкішна Соната для скрипки Віктора Косенка заблистіла під майстерною рукою славного скрипаля Стівена Гіро, відомого з його численних речиталів у світі і в цілій країні — включно з концертом у Білому Домі.

Талановиті юні виконавці — мистецький доріст — виступили в творах українських композиторів: Марічка Сохан, учениця видатної піяністки - педагога Ольги Чипак, в Етюді Косенка і двох Прелюдіях Ревуцького, Едвард Сореддо — в Етюді Ліста ,,Мазепа', Марк Чинквіна у Сонаті Лева Ревуцького — в перші роковини смерти композитора.

Почесними гостями були культурний аташе Швеції, зі шведської амбасади у Вашінґтоні, директор культурного Інституту Австрії в Ню Йорку і спеціяльний асистент генерального секретаря Об'єднаних Націй.

Місцевий уряд вітав гостей - дипломатів спеціяльними проклямаціями.

Президент Джіммі Картер був поінформований про цей Концерт Музики Українських Композиторів і прислав якнайкращі побажання.

По концерті було прийняття серед жовто - блакитних квітів.

Кожен почесний гість дістав в дарунку українську писанку — на пам'ятку про цей Вечір.

Усі присутні збагатилися скарбом великого духа України, що за неї Петро Сагайдачний віддав своє життя.

Н. Н.

ВИСТАВКА ОРЕСТА ПОЛІЩУКА В ТОРОНТІ

Від 4-го од 17-го червня у Торонті відбудеться виставка найновіших картин молодого Мериленського мистця, Ореста Поліщука в ґалерії Канадсько - Української Мистецької Фундації.

Офіційне відкриття та прийняття для мистця відбудеться в неділю, 4-го червня о год. 1-ій по пол.

Виставка триватиме від понеділка до суботи від год. 12-ої до 8-ої вечора, крім середи, а в неділі від год. 1-ої до 5-ої по пол.

Орест Поліщук викладає мистецтво в Монтґомері коледжі в Роквилл, Мд., від 1969 р., будучи професором - співучасником. Він вже має за собою 13 успішних індивідуальних виставок, які відбулися у Сан Франсіско, у Вашінґтоні, у Детройті, в Чікаґо, у Ню Йорку і недавно у Клівленді. Це його перша самостійна виставка в Торонті.

Н. Н.

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, в нашій громаді у вільному світі нового свідомого елена!

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ГЕЛЕНА КОРІВЧАК, членка УНС 350 Від. Б-ва св. Арх. Михаїла в Стемфорді, Конн., померла 22 лютого 1978 р. на 80 р. життя, Нар. 1897 р. У Львові, Україна і стала чл. УНС в 1941 р. Залишила у смутку мужа Стефана, 2 дочки Ґеорх Джеан 6 внуків і 8 правнуків. Похорон відбувся 25 лютого 1978 р. на цвинтарі св Йоана в Спрінґдейл, Конн.

Вічна Їй Пам'ять!

Т. Фінів, секр.

ПЕТРО ПЕТРАШ, член УНС 49 Від. Б-ва св. Арх. Михаїла в Торонті, Онт., помер 13 лютого 1978 р. на 83 р. життя. Нар. 1897 р. в Україні і став чл. УНС в 1947 р. Залишив у смутку дружину Анастасію, сина та внуків. Похорон відбувся 16 лютого 1978 р. на цвинтарі Парк Лавн в Торонті, Онт.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ДОРОТА М. КОВАЛЬСЬКА, чл. УНС 347 Від. Т-ва ,,Запорозька Січ'' в Міллвілл, Н. Дж., померла 22 листопада 1977 р. на 64 р. життя. Нар. в Міллвілл, Н. Дж і стала чл. УНС в 1967 р. Залишила у смутку сина Теодора, дочку Дотті і 4 внуків. Похорон відбувся на цвинтарі Мавнт Плесент в Міллвілл, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

К. Ґордон, секр.

МАРІЯ ЦИМБАЛІСТА, чл. УНС 125 Від. С-ва Благовіщення Пресв. Богородиці в Чікаго, Ілл., померла 18 лютого 1978 р. на 67 р. життя. Нар. 1910 р. в Луні, пов. Перемешль, Зах. Україна і стала чл. УНС в 1944 р. Залишила у смутку дітей Івана, Джін і Едварда, внуків Марка Роналда, Каролину, Катерину і Степана та брата і Сестру. Похорон відбувся 21 лютого 1978 р. на цвинтарі св. Миколая в Чікаго, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!

Ґ. Пащин, секр.

ІВАН БАРАН, член УНС 438 Від. Б-ва св. Николая в Обурн, Н. Й., помер 20 лютого 1978 р. на 87 р. життя. Нар. 1890 р. в Галичині, Україна і став чл. УНС в 1915 р. Залишив у смутку дочку Катерину, синів Василя і Тому, сестру Іванку та ближчу і дальшу родину, Похорон відбувся 23 лютого 1978 р. на цвинтарі св. Йосифа в Флемінґ, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ВАСИЛЬ ФЕДЕН, член УНС 323 Від. Б-ва св. Володимира в Кензас Сиһті, помер 19 грудня 1977 р. на 83 р. життя. Нар. 1893 р. в Україні і став чл. УНС в 1922 р. Залишив у смутку дружину Марію, синів Василя, Юрка і Франка, дочку Розмарію,16 внуків і 1 правнука та 2 сестри в Україні. Похорон відбувся 22 грудня 1977 р. на цвинтарі Гайланд Парк в Кензас Сиһті.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Білик, секр.

ГНАТ БАБАК, член УНС Від. 266 Т-ва ім. Івана Франка в Амстердамі, Н. Й., якого він був співзасновником. Нар. в 1894 р. в селі Дрещів, пов. Рогатин, Україна. Залишив у смутку дружину Катерину, дочок з мужами: Марію, Ольгу і Дарку, 12 внуків і 5 правнуків та ближчу і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 30 травня 1978 р. на цвинтарі св. Марії в Амстердамі, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Вол. Варшона, секр.

ОЛЬГА ДМИТРУК, членка УНС Від. 105 Б-ва св. Володимира в Філядельфії, Па., померла 29 січня 1978 р. на 56 р. життя. Нар. в 1922 р. і стала чл. УНС в 1953 р. Залишила у смутку мужа Корнеля, дочок з мужами Галину, Софію, внуків і братів та дальшу і ближчу родину. Похорон відбувся 4 лютого 1978 р. на цвинтарі св. Марії в Факс Чейс, Філядельфія, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Ракочий, секр.

ДМИТРО ЕМХА, член УНС Відд. 320 Б-ва Пресв. Тройці в Балтімор, Мд., помер 2 лютого 1978 р. на 89 р. життя. Нар. 1888 р. в Галичині, Україна і став чл. УНС в 1936 р. Залишив у смутку синів Стенлей, Михайла з дружинами Джон і Бетті, 4 внуків Михайла мол., Наталію, Христину і Степана та 3 правнуків. Похорон відбувся 6 лютого 1978 р. на цвинтарі св. Михаїла в Балтімор, Мд.

Вічна Йому Пам'ять!

І. Малко, секр.

ІВАН ТИМОЧКО, член УНС Від. 292 Б-ва св. Івана Христителя в Детройті, Міч., помер 30 січня 1978 р. на 77 р. життя. Нар. 1901 р. в с. Малащівці, Зах. Україна і став чл. УНС 1950 р. Залишив у смутку дочку Анну і внуку в Україні. Похорон відбувся на цвинтарі св. Гедвіґи в Детройті, Міч.

Вічна Йому Пам'ять!

С. Федик, секр.

ВАСИЛЬ ЧУЙКО, член УНС Відд. 121 Б-ва св. Михаїла в Ром, Н. Й., помер 19 січня 1978 р. на 82 р. життя. Нар. 1896 р. в Україні і став чл. УНС в 1917 р.. Залишив у смутку дочок Марію і Анну, двох синів Стефана і Николая, п'ять внуків і сім правнуків. Похорон відбувся 21 січня 1978 р. на цвинтарі св. Марії в Ром, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Ч. Кобіто, секр.

ГРИГОРІЙ КЛИМ, член УНС Відд. 481 Т-ва ім. Івана Франка в Карнеґі, Па., помер 7 лютого 1978 р. на 72 р. життя. Нар. 1910 р. в Карнеґі, Па. і став чл. УНС в 1923 р. Залишив у смутку дружину Марію, сина Рональда, дочку Маріянну і 3 внуків. Похорон відбувся 11 лютого 1978 р. на цвинтарі Пресв. Трійці в Карнеґі, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Г. Возняк, секр.

ВОЛОДИМИР ХОМА, член УНС Від. 334 Т-ва ім. Івана Франка, Клівленд, Огайо, помер 20 січня 1978 р. на 61 р. життя, Нар. 1916 р. в Україні і ства чл. УНС в 1949 р. Залишив у смутку дружину Стефанію, три дочки і родину в Україні. Похорон відбувся 23 січня 1978 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

С. Боганик, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 17-го ЧЕРВНЯ 1978 р.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Чорноморська Січ, 14 Відд., о год. 6-ій веч. в приміщенні Чорн. Січі. Проситься чл. прибути та вирівняти вкладки. Позамісцеві, слати на адресу секретаря: M. P. Otrok, R.D. 2, Box 102, Cranbury, N.J. 08512. Tel. (609) 655-0274.